

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200862

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K81.6
P22 M . n . Accession No. K5536
Author B. S. Chatterjee
Title Bengali 1954

This book should be returned on or before the date
last marked below.

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೪೪
ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೪

ಬೆಲೆ : ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ

ಈ ಮಾಲೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ. ಎ.
ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಶಾರದಾವಿಲಾಸ ಕಾಲೇಜು ಮೈಸೂರು

ಮುದ್ರಕರು :
ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್.ಸಿ.
ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್,
ಮೈಸೂರು

ಮುನ್ನುಡಿ

ಇದು ಭಾರತ ವರ್ಷದ ಕವಿಸಾವರ್ಧಮನೆಂದು ಕೀರ್ತಿತನಾಗಿರುವ ಕಾಳಿದಾಸನ 'ಮೇಘದೂತ' ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷಾಂತರ. ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ ರತ್ನಂ ಕುಕ್ಕೇ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಿಗಳವರ 'ಕನ್ನಡ ಮೇಘಸಂದೇಶ' ವನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರಜೇಂದ್ರಿಯವರ 'ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ' ವನ್ನೂ ಓದಿ ಸಂಶೋಧಿಸುವವರು ನಮ್ಮ ಜನ ಈ 'ಮೇಘದೂತ' ವನ್ನೂ ಓದಿ ಸಂತೋಷಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕಾಳಿದಾಸನ ಕೃತಿರತ್ನಗಳ ಭಾಷಾಂತರಗಳೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ನಾಡೂ ನುಡಿಯೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಳಿದಾಸನ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳೂ ಹತ್ತು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜನರಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಆ ಕವಿಕುಲ ಗುರುಪಿನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ರಸಗ್ರಹಣದಿಂದಾಗುವ ಅನಂದವೂ ಚಿತ್ತಸಂಸ್ಕಾರವೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಹೊರೆಯುವುದಾದರೆ ಆ ಭಾಗ್ಯ ಬಹಳ ಹೊದ್ದದು ಎಂದು ನಮ್ಮವರು ಪರಿಗಣಿಸುವರೆಂದು ನಾನು ಅಂದಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈ ನನ್ನ ಅನುವಾದ ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ ಟ್ರೇ ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಎಂ. ಎ. ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಧನ್ಯವಾದಗಳಿವೆ.

೪-೪-೫೪
ಮೈಸೂರು

ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ ವಾಚಕರಿಂದ ಸಮಗ್ರ ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ವಾಚಕರ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಮ್ಮ ಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟರಿಗೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾಯರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬ ಋಣಿ.

ಶಾರದಾಮಂದಿರ
ಮೈಸೂರು ೪-೪-೫೪

ಎಚ್.ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್
ಸಂಪಾದಕ

ಬಿ. ಸೌ. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ

ಮೇಘದೂತವನಿದನು ಮುಗಿಸಿ ತಂದಿಹೆಸಿಂದು

ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ನಲ್ಲೆ ನಿನಗೆ ಮುಡಿಸೆಂದು

ಸಂತಸದೊಳಿವ ಕೊಂಡು ಕೃತಕೃತ್ಯಳೆಂದೆನಿಸಿ

ಅರಳಿಸೆನ್ನದೆ ಹೂವನಿಂತೆ ಮನಸ್ಸೊಲಿಸಿ.

ಪೂರ್ವ ಮೇಘ

೧

ಆವನೊರುವಂ ಯಕ್ಷನವಧಾನವಿರದಂದು
ಸ್ವಾರ್ಥಿಕಾರವ ಮರೆಯೆ ಮಹಿಮೆಯಳಿದು
ತನ್ನ ಕುಂತೆಯನಗಲಿ ಸಿರಹೊರದಿ ಬಳಲಿ
ಭೃತ್ಯನಿನ್ನ ಕಾಪದಿಂ ವರುಷಕಾಲ
ವಾಸಗೈದು ಬಂದು ಜನಕನಂದನೆ ಮಿಂದ
ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಲಿರನ ರಾಮಗಿರಿಯ
ನಿಜಿಡನೆನೆ ನೆಳಲಿವ ತರುಗೊಪರಿಗಳಲಿ
ಉಚಿತಮಾದಾರ್ಯಮಂಗಳಲಿ ನೆಲಿಸಿ.

೨

ಅಬರೆಯನು ತಾನಗಲ ಕನಕವಲಯವು ಕಳಚಿ
ಬರಿದಾದ ಮುಂಗೈಯೊಳ ಕಾಮಿಯು
ಅಸುವೆ ಗಿರಿಯೊಳ ನೆಲಿಸಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನೆಲೆದು
ಆಷಾಢ ಮಾಸದಲಿ ಮೊಸಲ ದಿವಸ
ದಂತದಲಿ ದರಿಯನಗವಿರಚುತಿರುವಾಟದಲಿ
ತೊಡಗಿರುವ ಆನೆಗೈಲು ಕಣ್ಣಿನೆಯುವ
ಸಾಸುವೇರನನ್ನೆ ಸೊಬಗನಾಂತಿರುತ್ತೊಂದು
ಹರಿದಾದ ಮೋಡನನು ಕಂಡನಂದು.

೩

೩

ಹಲವಾರು ಅನೆಗಳ ಮನದೊಳೊಡಮೂಡಿಸುವ
 ಆ ಮುಗಿಲ ಮುಂದೆಯೊಕೆಂತೊ ನಿಂತು
 ರಾಜರಾಜಾಸುಚರನುರುಳಿಬಹ ಕಂಬನಿಯ
 ತಡೆದಂತೆ ಬಹುಪ್ರೊಳ್ ಚಿಂತಿಸಿದನು.
 ಮೇಘದಾಶೋಕನದಿ ಸುಖಿಯಂತರಂಗಮುಂ
 ಅನ್ಯಥಾವೃತ್ತಿಯನು ತಾಳುವೆನಲು
 ಕೊರಳ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುಗೆಯನಾಲಿಸುವ ಪ್ರಣಯಿಜನ
 ದೂರವಿರುವಂತಹರ ನಾಡದೆಂತು !

೪

ಶ್ರಾವಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವೆನೆ ಬಗೆದು ಪ್ರೇಯಸಿಯ
 ಜೀವಿತಾಲಂಬನದೊಳರ್ತಿಯಾಗಿ
 ತನ್ನ ಕುಶಲವನಾಕೆಗಾ ಮುಗಿಲಮೊಗದಿಂದೆ
 ಕಳುಹಿಸುವ ಸಲವಾಗಿ ಆತನಂದು
 ಅದೆತಾನೆ ಅರಳಿರುವ ಕುಟಿಜ ಕುಸುಮಗಳಿಂದೆ
 ಅರ್ಘ್ಯಮಂ ಕಲ್ಪಿಸುತೆ ಪ್ರೀತನಾಗಿ
 ಪ್ರೇಮಮೊಕ್ಕುಡಿಗಳಿಂದಾ ಮುಗಿಲ ತಾಂ ನುಡಿಸಿ
 ಸ್ವಾಗತವ ಬಯಸಿದನು ಹರ್ಷದಿಂದೆ.

೫

ಯೋಗಿಯಿಂದೆ ಉರಿಯಿಂದೆ ಗಾಳಿನೀರುಗಳಿಂದೆ
 ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಜಡಮೋಡವೆತ್ತ !
 ಪಟುವಾದ ಕರಣಗಳ ವಡೆದಿರುವ ಜೀವಿಗಳು
 ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಸಂದೇಶ ವಿಷಯವೆತ್ತ !
 ಔತ್ತುಕ್ಯದಿಂದಿರುವ ಗಣಿಸವೆಯೆ ಗುಹ್ಯಕನು
 ಯಾಚಿಸಿದನಾ ಮುಗಿಲ ಕೃಪಣನಾಗಿ.
 ಕಾಮಾರ್ತರಾದವರು ಜೀತನಾಜೀತನದೆ
 ಕೃಪಣರೆಂಬುದು ನೋಡೆ ಸಹಜಮಲ್ಲೆ !

೨

೬

ಲೋಕಮೊಳು ಹೆಸರಾಂತ ಪುಸ್ಕಲಾವರ್ತಕಗ-
ಳಿಂಮೊಗವ ವಂಶವನನೆಂದು ಬಗೆವೆ.
ಮುಳವಾನೊಡನಿರುವ ಶ್ರಕ್ಕ ತಿಪುರುಸನುಮೆಂದು
ಕಾಮರೂಪಿಯುಮೆಂದು ನಿನ್ನನರಿವೆ.
ವಿಧಿವರಮೊಲೆಂದಂತ ಬಂಧು ಮೂರನೊಳಿರುವ
ಸಾಂ ನಿನ್ನನೀಸರದಿ ಲೋಡುತಿರುವೆ.
ಅಧಿಗುಣದ ಲೋಡುವು ಸಿಫಲವಾದರನನು
ಅಧನೂರಿವುದಕಂತ ಲೋಸನಿಸವೆ !

೭

ಸಂತಸ್ತರಾದರಿಗೆ ನೀನೆ ರರಣಾಗಿರುವೆ
ಹೇ ಪಯೋದನೆ ಅಂತೆ ನಿನ್ನನೆನೆನೆ.
ಧನವತಿಯ ಕೂಗಲೊಂದಿಗಲಿ ಒಂದಿರುವೆನ್ನ
ಸಂವೇಶಿಸಿಸೊಯ್ದು ಸ್ತಿಯಿಗೆ ತಿಳಿಸು.
ಅಲ್ಲಿ ಬಹಿರುಸವನದಿ ಸೆನೆಂದ ಪರಶಿವನ
ಶಿರಸ ಶಶಿಕಲೆಯ ಸೆಲ್ಲಿಂಗಲಿಂಜೆ
ಮೊಳೆವ ಮನ್ಮಥಗಂಧವ ಮಕ್ಕೊಲೆಯನು ವಸಿಸ
ಹೆಸರಾದ ಅರಸಿಯನು ಕುರುತು ತೆರಗು.

೮

ಪದಕನನಿಯೆಲ್ಲ ಪತಿಗಳೈತಪರೆಂದು
ಪಿಪ್ಪಾಸದಿಂದಂದು ನಲಿದು ನಿಂದು,
ಮುಂಗುರುಳ ಮೇಲಿತ್ತಿ ಪಡೆಗರವೆ ನೋಡುವರು
ನನನಸುವೆಯನೇರಿ ಬರುವ ನಿನ್ನಂ.
ಪದವಿ ನೀಂ ಮೈಮೋರೆ ಸರನಾವೆನ್ನಪೊಲು
ತಾನನರಾಳಾಗಿ ಬಾಳದವನು
ಸೆನ್ನದಿಯೊಳಿರುವೆಂದು ವಿರಸವಿಧುರಿಯ ಪತ್ತಿಯ
ಬಂದೆ ತಾಂ ಕಡೆಗಣಿಸಲೆಂತಾರನೊ !

೧

ಅನುಕೂಲ ಮಾರುತನು ಮಂದಮಂದಂ ಸುಳಿದು
 ನಿನ್ನ ನೂಗಿಸುತ್ತಿರುವನಂದದಿಂದೆ.
 ಬಿಂಕದಲಿ ಚಾತಕವು ನಿನ್ನ ಎಡವಂಕದಲಿ
 ದನಿಗೈಯುತ್ತಿದುದೊಲಿದು ಮಧುರಮಾಗ.
 ಬಸುರಿನೊಸಗೆಯ ನೊಗದ ಪರಿಚಯದೊಳಂದದಿಂ-
 ದಾಗಸದೆ ನಿಡುಸರದೆ ತೋರಣದೊಲು
 ಹಾರುವ ಬಲಾಕಗಲು ನಯನ ಸುಭಗನೆ ನಿನ್ನ-
 ನನುಸರಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತೆ ನಲಿವುವತ್ತೆ!

೧೦

ದಿನದಿನಗಳೆಣಿಕೆಯೊಳೆ ಸರತಳಾಗುವವಳೆ
 ಏಕಪತ್ನಿಯ ಸತಿಯನವಿಸನ್ನೆಯ
 ಭ್ರಾತೃಜಾಯೆಯನವಳೆ ನೀನವಶ್ಯಂ ಸಖನೆ
 ತ್ವರಿತಗಮನಪೊಳ್ಳಿದಿ ನೋಡಲಿರುವೆ.
 ಕುಸುಮಕೋಮಲಳೆನಿಸಿ ವಿರಹದೊಳು ಬಲುಬಳಲಿ
 ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲಿ ಕಳಚಿ ಬೀಳಲಿರುವ
 ಪ್ರಣಯಿತ್ವದಯನವನು ಆನಯನುವಾ ಬಂಧ
 ವಿಪ್ರಯೋಗಮೊಳಿರದೆ ತಡೆದಿರುವುದು.

೧೧

ನಿನ್ನ ಮೊಳಗುಗಳಿಂದೆ ಮಹಿಯೊಳೊಗೆಯೆ ಶಿಲೀಂಘ್ರ
 ಬೆಳೆಬರುವ ಧರೆ ಮೆರೆದವಂಘ್ರಿಯೆನಿಸೆ
 ಕೇಳಲಿನಿವಹ ನಿನ್ನ ಮೊಳಗನವನಾಲಿಸುತ್ತೆ
 ಮಾನಸ ಸಮೋವರನ ಪುಗಲೆಳಿಸುತ್ತೆ
 ತಾವರೆಯ ಚಿಗುರಲೆಯ ಪಾಘೆಯಗಳನಾಂತು
 ರಾಜಹಂಸ ಸಮೂಹ ನಭಮೊಳಂತೆ
 ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿವರವೊಲಿದು ನಿನ್ನೊಡಗೂಡಿ
 ಜೊತೆಯ ದಾರಿಗರಾಗಿ ನೆರವೀವನು.

೧೨

ಲೋಕವಂದಿತನಾದ ರಾವನನಡಿವಾವರೆಯ
 ಗುರುತಿರುವ ಸಾನುಗಳನಾಂತು ಮೆರೆದು
 ನಿನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯಸಖನಾಗಿ ಮನ್ನೋನ್ನತನಾಗಿ
 ನಿಂದ ಗಿರಿಯಿಂದನೃಪ ತರಳು.
 ಕಾಲಕಾಲಕೆ ನಿನ್ನ ಸಂಯೋಗವನು ಕಡೆಮೆ
 ಚಿರವಿರಹದಿಂದೂಗುವ ಕಂಬನಿಯನು
 ನಿನಗಾಗಿ ಕಾತರವೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟನೆ ಸುರಿಸಿ
 ತನ್ನ ಸ್ವಹೃದಮನಿಂತು ಶೋರುತಿಹುದು.

೧೩

ನಿನ್ನ ಪಯಣದ ಮಾರ್ಗಗತಿರುಪ್ಪವೆಂಬುವನು
 ಸಂಪೂರ್ಣವೆನಿಸೊರೆತೆ ಕಳಿಸು ಜಲವ !
 ಬಳಿಕ ಮನವೊಗುವಂ / ಸಂಪೀಡುವನು ಸೀಳ್ವಿ-
 ನವನು ಕಿವಿಗೊಮ್ಮಲಿನೆನ್ನ ಸುನಿ !
 ಬಳಿಕ ನೀಂ ಹಾರಿ ನಡೆ ಬಳುವಳಿ ಬಸವಳಿಯೆ
 ಗಿರಿಮರವೆದೆಗಳಲಿ ಪದವನೊಂ,
 ಕಡುದೀನನಾದಂ ಮು ನಿರ್ಭುರ ಪ್ರಾಂತಗಳ
 ನಿರ್ಮು ಪೋದಕಗಳಂ ಪಾನಗೈದು.

೧೪

ಪರ್ವತಶೃಂಗಮನೆ ನವನನ ಸಮಸುತಿಹ-
 ನೆಂದಗಿವಿ ನಿನ್ನ ಮುಗ್ಧಾಂಗಸೆಯರು
 ಚಕಿತ ಚಕಿತಿಯರುಗಿ ವೊಗವೆತ್ತ ಸೋಡುತಿರಿ
 ವೀಕ್ಷಿಸೋತ್ತಾ ನೋವು ವೋದಗೊಂಡು
 ಮಾರ್ಗದೊಳು ಸಂಧಿಸುವ ತೋರ ಮುಖಗಳ
 ಹಸ್ತಾವಶೇಷಗಳ ಮಹದಸುತೆ
 ಸರಸ ನಿಚುಕಗಳಿರುವ ಈ ತಾಣದಿಂದೆ ನೀಂ
 ಮುಂದುತ್ತರಾಭಿಮುಖಯಾಗಿ ತರಳು !

ವಿವಿಧ ಮಣಿರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದ
 ಪ್ರೇಳೆವ ದೇವೇಂದ್ರಧನು ಕಣ್ಣೊಳಿಸುತೆ
 ನಿನ್ನ ವೈಶೇಷವೆನಿಸಿ ಮುಂಗಡೆಯ ಹುತ್ತದಿಂ-
 ದೊಡವೂಡಿ ನಿಂದಂದು ಸೊಬಗಿನಿಂದೆ
 ಸ್ಫುರಿತ ಕಾಂತಿಯಸಾಂತ ನವಿಲುಗರಿಗಳ ತಳೆದು
 ಶೋಭಿಸುವ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಂತೆ
 ನೀಲಿಬಣ್ಣದ ನಿನ್ನ ತನುವವರ ಕಾಂತಿಯಲಿ
 ಮಿಗಿಲಾದ ಶೋಭೆಯಿಂದೆನೆಯುತಿಹುಸು !

೧೬

ಭ್ರೂವಿಲಾಸಂಗಳಲಿ ಅನಭಿಜ್ಞರೆನಿಸಿರುವ
 ಜಾನಪದವಧುಗಳಾನಂದದಿಂದೆ
 ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ತಮ್ಮ ಲೋಚನಂಗಳ ತೆಗೆದು
 ನೀನೆ ಕೃಷಿಗಾಧಾರನೆಂದು ಬಗೆದು
 ಕಾತರವೆ ಸೋವ್ವರವನಾಸ್ವಾವನಂಗೆದು
 ಅದೆ ಉತ್ತರ ಹೊಲವ ನರುಗಂಪನುಗುವ
 ಮಾಲಮನ್ನೇರಿ ನಸುವಡುವಲಿಗೆ ನೀಂ ಪ್ರೇಮಿ
 ತಿರುಗಿ ತೆರಳುತ್ತರಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ.

೧೭

ಜಲಧಾಣಿಗಳ ಸುರಿಸಿ ಕಾಳ್ಕಿಷ್ಟನುಪಶಮಿಸಿ
 ಎಸಗಿದುಪಕಾರದಿಂದಾಮ್ರಕೂಟ
 ದಾರಿ ನನೆದಾಯಸವ ಬಳಲಿರುವ ನಿನ್ನ ತಾಂ
 ತವಿವುಮೈ ತಲೆಮೇಲೆ ಸೊಗಸಿನಿಂದೆ.
 ಕ್ಷುದ್ರನಾದಾತನುಂ ಅರ್ತ್ರಯವನಾತಿಸುವ
 ಗೆಳೆಯನೈತರುವಂದು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ
 ಅವನ ಉಪಕಾರಗಳ ನೆನೆದು ಮೊಗದಿರುಹನೆನೆ
 ಉನ್ನತರ ಬಗೆಯನ್ನಿಂತು ಪೇಳ್ವೆ !

೧೮

ಕಳೆವಣ್ಣಳಿಡಿವಿರುವ ಕಾನನಾಪ್ತಗಳೆಂದೆ
 ಕವಿವ ಸಾನುಗಳಿರುವ ಅಮೃತಕೂಟ
 ತೈಲದಿಂ ನುಸುಳುವ ನೇನೋಪ್ಪಲಿತ ನೀನು
 ಅದರ ಶಿಖರಾಗ್ರವನು ಸುರಿವೆಂದು
 ನಡುವೆ ಕಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತೆ ಮಿಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ
 ತಿಳಿವೆಣ್ಣು ಕೋರಮೊ ಕೆವೆಗಳೆಂದೆ
 ಅಮರವೆಂದೆ ಪತಿಗೊಂದಾ ಶೋಕನಾ 'ಕೆವೆನೆ'
 ಶೋಭಿಸುವೆ ನೋಡಲಿತ ಸುಳುಗನಿಸಿ.

೧೯

ವನಚರವಧೂಜನಗಳಂ ಕವಲಿ ಪಿಪರಿಸುವ
 ವನ್ಯಕುಂಬಗಳೆದೆಯೊ ಕೊಲಿರು ಸಿಂಹ
 ನೀರು ಬರಿದಾಗಲಲು ಶೇಗೇಗನೆ ಸಾಗ
 ಅನಾಚೆ ದಾರಿಯನು ದಾಟುವೆಂದು
 ಮಾತಂಗವಂಗೊಳಿಸಿ ಕಡೆಗಿನ ಚಿತ್ರಕರ
 ಭಕ್ತರೂಪವಳಿಯು ಕೋಲುತರುತ್ತೆ
 ಹಳ್ಳದಿಲ್ಲೆ ಗಳಿರುವ ವಿಂಧ್ಯವಾದವ ಬಳಗಿ
 ಹಸರಿಸಿದ ನರ್ಪವಿಯು ನೋಡಲರುವೆ.

೨೦

ಮಳೆಗರೆದು ಬಂದಾಗ ಮುಂದೆ ನೀನು ಕರುನಾದ
 ವನಗಜವ ಮದಜಲದಿ ಪರಿಮಳಿಸುತ್ತೆ
 ನೇರಳೆಯ ಸಿಂಪಿಯಿಂದ ಮಂದಗಮನಮಾಂತ
 ನರ್ಪವಿಯು ಕೋಯವನು ಮೊಗೆದು ಕೆರಳು.
 ಇಂತು ಅಂತಸ್ಸಾರವಾದ ಸಿನ್ನಸು ಸಸನೆ
 ಚಲಿಸಲಿಸಿಲನು ರಕ್ತನಾಗನತ್ತೆ!
 ಪೂರ್ಣಶೆಯೆ ಗೌರವಕೆ ಕಾರಣವು; ರಕ್ತಶೆಯೆ
 ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಸರ್ವಮುಂ ಲಕ್ಷಿಸಿಸಿವು.

೨೧

ಅರೆಬಿಳಿದ ಕೇಸರದ ಕೆಂಪುಹಸುರಿನಬಣ್ಣ
 ದಿಂದೆಸೆವ ನೀಪಗಳ ನೋಡಿ ಸವಿಸು
 ಜಾಗುಸೆಲಸಲಿ ಬೆಳೆದ ಮೊಗಲಮುಗುಳುಗೊಗೆದ
 ಎಳೆಗು ಕಂದಳಿಗಳನು ತಿಂದು ನಲಿಸು
 ವ್ಯವೇರಗಳಿಂದಲಧಿಕ ಸೌರಭವುಗುವ
 ನೀರುಂಡ ತಿಂದು ಹೊಸಕಂಪು ಮೂಸಿ
 ಸಂಚರಿಸ ಸಾರಂಗ ನಿವಹ ತಾಂ ಸೂಚಿಸುದು
 ಹೊಸನೀರ ಹಸಿಗರೆವ ನಿನ್ನ ಪಥಮಂ.

೨೨

ನೀರ್ದನಿಯ ಪಿಂಪೊಂದು ಚತುರತೆಯನಾಂತಿರುವ
 ಚಾತಕಂಗಳ ನೋಡಲೆಳಸಿದಂದು
 ಪಂಕ್ತಿ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳಿಸೆದು ಹಾರುವ ಬಲಾಕಗಳ
 ನೊಂದೆರಡು ಎಂದೆಣಿಸಿ ತೋರಲೆಂದು
 ರಮಣಿಯರನೊಡಗೂಡಿ ಸಿವ್ವರಾಗಸಗೊಳಿರೆ
 ಮೇಲೆ ನೀಂ ಮೊಗಮೋರಿ ಗುಡುಗಿದಂದು
 ಸೋತ್ಕಂಠ ಸಹಚರಿಯರಾಲಿಂಗನಂ ಪಡೆದು
 ನಿನ್ನನಭಿನಂದಿಸುವರಂದದಿಂದೆ.

೨೩

ನನ್ನ ಮನದಿನಿರುಳನು ಸಂತವಿವ ಸಲುವಾಗಿ
 ಸಡಗರವೆ ನೀಂ ಪ್ರೇಗಲೆಳಸಿದಂದು
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಂಪುಗುವ ಮಲೆಮಲೆಗಳೆಡೆಗಳಲಿ
 ಬರಿದೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವೆಯೆಂದು ಬಗೆವೆ.
 ಕಣ್ತುಂಬಿ ಸೂಸುತಿರುವಾನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂ
 ಕೇಕಾರವಂಗೈದು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ
 ನವಿಲುಗಳ ಆತಿಥ್ಯವನು ಪಡೆದು ಮೇಕೆಂಪೊ
 ದ್ರುತಗತಿಯೊಳಲ್ಲಿವೆ ತೆರಳಲೆಳಸು.

೨೨

ಹೊದೊಡೊಡೆನು ಸೆನೆಬಿರಿನ ಕ್ಷಮನೆನು ಗರಿಗಳಿಂ
 ಬೆಳ್ಳಾಂತ ಬಸವನನ ಬೇಲಿಯಿಂದೆ
 ಗೃಹಬಲನು ಸಂಜನುನ ಸಕ್ಷಿಸಂಕುಲವೊಲಿದು
 ಗೂಡುಗಟ್ಟತಲಿದುನ ಮರಗೊಂದೆ
 ನೀಲಿಬಣ್ಣ ಸುಖಾಂತ ಕು-ವಣ್ಣಿಗಳಿಂದಿವನ
 ಕರಮಸಿವ ನೇರಿಳೆನು ಬನಗಳಿಂದೆ
 ಕೆಲದಿನವೆ ತಂಗಿದನು ಸಂಪನಪು-ಗೊಂದ
 ದಾರಾಣವನು ಮುಂದೆನು ಸಲ್ಲ.

೨೩

ತೋಕಮೊಳು ಹೆಸರಾ ವಿದ್ಯಾಧಿ ನದಾ
 ರಾಜಧಾನಿಯನನನು ಸೇರಿ ನೀನು
 ಭೂಭಂಗಾಂತಿರುಗಿ ಹಲಸುವ ಸೆಳೆನೆಸಿದು
 ಅಧರವಂಜಿದಾರ ಜಲನ ತಳಿದು
 ಮೆರೆನ ವೇತ್ರಾ ನತಿಯುಸಿರದ ಸುಷಿಸುವೊಳು
 ನಸುಬಾಗಿ ವ್ಯಮಮಧುರ ನೊಳಗೊಂದೆ
 ದಡವೆಜೆಯಿಗಳೆರ ಸವಿಯುಗಕನನು ಕುಟಿಸಂದು
 ಕಾಮುಕನ ಸಂಸ್ಕಾರಣ ಫಲನ ರಡೆನೆ.

೨೪

ಪಣ್ಯವಸಿತಾಜನರ ಸುರತ ಕರಮಳಮುಗುನ
 ಸುಂದರ ರಿಲಾನೇಶ್ವನಿವ-ದಿಂದ
 ನಾಗರಿಕರುದ್ದಾರು ಯೌವನೋತ್ಕರ್ಷನು
 ಆನ ಸರ್ವತ ಜಗಕ ಸಾರುತಿಹುದೊ
 ಪ್ರಾಡಪುಷ್ಪ ಗಳಿಸೆನ ನೀಸನ್ನ ಕ್ಷಗಳಿಂದ-
 ಲಾನ ಸರ್ವತ ಜನರ ಮನಸೆಳೆಯುತಿ
 ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕರ್ಷದಲಿ ಪುಳಕಗೊಂಡವೊಲಿಹುದೊ
 ಅಮವೆ ನೀಚ್ಛೈರ್ಗಿಯೊಳಲ್ಲಿ ಸೆಲಸು.

ಬಳಿಕ ಮುಂದುತ್ತರಿಸಿ ವನನದೀತೀರದೊಳು
 ಉಪವನದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗಗಳಿಗೆ
 ಹೊಸಮಳೆಯ ನೀರ್ವನಿಗಳಭಿಷೇಚನಂಗೈದು
 ಬೆಮರಿಳವ ಕದಪುಗಳನೊರಸುವಂದು
 ಕಿವಿಯ ನೈದಿಲೆ ಹೂವು ಬಾಡಿ ಕೆಳಗುಸುರುತಿರೆ
 ಪೂದಿರಿಯುವಬಲೆಯರ ಮೊಗದ ಮೇಲೆ
 ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯವ ನೆರಳಿನಾಸರೆಯಾಗಿ
 ಮತ್ತೆ ಮುಂದುತ್ತರಕ್ಕೆ ತೆರಳು ಸಖನೆ.

ಉತ್ತರದ ದಸೆಗೆಂದು ಪಯಣ ಬೆಳೆಸುವ ನಿನಗೆ
 ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಾ ದಾರಿ ಬಳಸುವರುಂ
 ಅಲ್ಲಿನ ಮಹೋತ್ತಂಗ ಸೌಧವರಮನೆಗಳಲಿ
 ಸ್ನೇಹವಿರಹಿತನೆನಿಸಿ ಮೊಗದಿರುಹದ
 ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಗಿಗಿರದೆ ಭಯದಿಂ ಬೆದರಿ
 ಚಲಿಸುತಿರುವಾ ನಗರದಂಗನೆಯರ
 ಚಕಿತ ರೋಲಾಸಾಂಗ ರೋಚನಂಗಳ ನೋಡಿ
 ನೀನಲ್ಲಿ ರಮಿಸದಿರೆ ವಂಚಿತನಹೆ.

ಅಲೆಗಳುಲ್ಲೋಲವಲಿ ಕಲರವಂಗೈಯುತ್ತಿವೆ
 ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲಿನೊಡ್ಡಾಣದಿಂದೆ
 ಧುಮುಧುಮುಕಿ ದರಿವಂದು ಸುಭಗಮನೆ ತೋರುತಿಹ
 ಆವರ್ತವೆನುವ ಸುಳಿನಾಭಿಯಿಂದೆ
 ಮೆರೆವ ನಿರ್ವಿಂಧ್ಯೆಯನು ಬಳಸಾರ್ಥ ಸಂತಸದೆ
 ಅಲ್ಲಿ ರಸಶೋಲನೆನೆ ಸುಖಿಸು ಸಖನೆ
 ವನಿತೆಯರಿಗನಿಯರೊಳು ಒಲವ ಬೇಡುವವರಲಿ
 ವಿಲಸನವೆ ತಾನತ್ತೆ ಮೊದಲ ನುಡಿಯು.

೩೦

ವೇಣಿವೊಲು ತೆಳುನಾಗಿ ಹರಿನ ನೀರ್ದೊನಲಿಂದೆ
 ಕೃತಕಾಗಿ ತೋರುನಾ ನಿರ್ವಿಂಧ್ಯೆಯು
 ದಡವೆಡೆಯ ತರುಗಳಿಂದುದುರಿ ಬೀಳುತಲಿರುವ
 ಹಸ್ತಲೆಗಳಿಂದೆ ತಾಂ ಬೆಳ್ಳನಾಂತು
 ತನ್ನ ವಿರಸವ್ಯಥೆಯ ದಾರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿ
 ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವನೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಸಂಗಮದ ಸೊಗದಿಂದಲಾ ಸಿಂಧು ಮೈತುಂಬು-
 ವಂದಮೊಳು ನೀನುಸಳ ಮೋವಗೊಳಿಸು.

೩೧

ವತ್ಸರಾಜನ ಕಥೆಯನರಿತ ಕೋವಿರರಿರುವ
 ಊರ ಹಿರಿಯರ ನೆಲೆಯನಾವಂತಿಯ
 ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಸಿರಿಯ ರರಹಿನ ನೆಲೆಯು ತಾನೆನುವ
 ಉಜ್ಜಯಿನಿಯನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿ ಮುಂದೆ
 ತಮ್ಮ ಸುಚರಿತ ಫಲವು ಮುಗಿದು ಬರುತಿರುವೆಂದು
 ದೇವರೋಕ್ತ ಜನರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು
 ಸುಕೃತ ಶೇಷಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ ತಂದಿಳಿಸಿರು
 ದಿನವೊಂದು ಬಿಡಮರೆ ಕಂಗೊಳುವುದು.

೩೨

ಆಶ್ಲಿ ಶಿಪ್ರಾಸದಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ
 ಉದಯಕಾಲಮೊಳುಲಿನ ಸಾರಸಗಳ
 ನುದಕಲವ ಕೂಜಿತವ ನಡಿದಾಗಿ ಬಿಳಿಯಿಸುತೆ
 ಬಂದ ತಾವನೆಯರಳ ಕಂಪನಾಂತು
 ಭೋಗದಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ಚಾಟುವಚನನ ನುಡಿಸು
 ಕಾಮಿನಿಯ ಸಂತಪಿಸುವಿನಿಯನಂತೆ
 ಅಂಗನೆಯೊಡಲಿಗನುಕೂಲ ಭಾವದಿ ಸುಳಿಸು
 ಬೇಟೆದಾಯಾಸವನು ನೀಗಲಿಹುದು.

೧೧

೩೩

ತಾರಹಾರಗಳೆನಿತೊ ತರಳ ಘಟಕಗಳೆನಿತೊ
ಶಂಖ ಶುಕ್ತಿಗಳೆನಿತೊ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ
ಎಳೆಹುಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ಹಸುರುಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ
ಕುಡಿಯೊಡೆದು ಹೊಳೆವ ಮರಕತಗಳೆನಿತೊ!
ಹವಳಗಳ ಹರಳೆನಿತೊ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಂಗಡಿಯ
ಬೀದಿಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಹೊಳೆವುದೆಂದು
ಮುನ್ನೀರು ತನ್ನೆಲ್ಲ ರತ್ನಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿರಿಸಿ
ತಾಂ ಬರಿಯ ನೀರನ್ನಿಧಿಯಾದುದೆಂದು.

೩೪

ಇದುವೆ ತಾಣದೊಳೆಂದು ಪ್ರವ್ಯಕ್ತವುತ್ರಿಯನು
ಬಂದು ಅಪಹರಿಸಿದನು ವತ್ಸರಾಜಂ
ಮೇಣಿದುವೆ ತಾಣದಲಿ ಅನರೇಂದ್ರನದೆನುವ
ಹೇಮತಾಳದ್ರುಮದ ವನಮಿದುಮದ
ಮತ್ತಿದುವೆ ತಾಣದಲಿ ನಲಗಿರಿಯು ಮದವೇರಿ
ಕಂಬವನು ಕಿತ್ತೆನೆದು ಹಾರಾಡಿತು
ಈ ತೆರನ ಕತೆಗಳನು ಹೇಳುತ್ತ ಬಲ್ಲ ಜನ-
ರಾಗಂತುಕರನಲ್ಲಿ ಮುದಗೊಳಿಸರು.

೩೫

ಎಲೆಹಸುರು ಬಣ್ಣದಲಿ ದಿನಕರನ ತೇಜಿಗಳ
ಹೋಲುತಿಹ ವಾಸಕಗಳಿರುವಲ್ಲಿ
ಶೈಲದಂತುತ್ತುಂಗಮೆನಿಸಿದಾನೆಗಳಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನವೊಲು ಮದಜಲದ ಮಳೆಗರೆವುವು.
ಸಮರ ಸಂರಂಭದಲಿ ದಶಮುಖನಿಗಿದುರಾಗಿ
ಚಂದ್ರಹಾಸಮೊಳಾವ ಕಲೆಗಳಿಂವೆ
ಅಭರಣಕಾಂತಿಗಳ ಮರೆಸಿ ಮೆರೆವಂತಿರುವ
ಯೋಧಾಗ್ರಗಣ್ಯರಿಹರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ.

೩೬

ಜಾಲಮಾರ್ಗದಿನೊಗೆವ ಕೇಶಸಂಸ್ಕಾರದಿನಿ
 ಧೂಪದಿಂಮೊಡಗೂಡಿ ಪುಷ್ಪನಾಗಿ
 ಬಂಧುವೆಸುವಾವರದೆ ಗೃಹಮಯೂರಗಳಿವ
 ನೈಶ್ವೇಶಹಾರದಿಂ ತುಷ್ಟನಾಗಿ
 ಕುಸುಮ ಸೌರಭವುಗುನ ಲಲಿತವನಿತಾಸಾದ
 ರಾಗಾಂಕಿತಂಗಳಿವ ಪರ್ವಗಳಲಿ
 ಉಜ್ಜಯಿನಿಯೈಶ್ವರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ನೋಡುತ್ತೆ
 ದಾರಿ ನವೆದಾಮವನ ನೀಗಲಿರುವೆ.

೩೭

ಭರ್ತ್ಯವಿನ ಕಂಠಮೊಲು ಭವಿಯಾಂತನಿನೆಂದು
 ನಿನ್ನ ನೋಡುತ ನಲಿಯೆ ಪ್ರಮಥಗಣವು
 ಜಲಕೇಳಿಯೊಳು ಮೆರೆವ ಯುವತಿಯರ ಮೀಪದಿಂ
 ಮಗಮಗುವ ಗಂಧವತಿಯತ್ತಣೆಂದೆ
 ನೈದಿಲೆಯ ನರುಗಂಪಿನೊಡಗೂಡಿ ಸುಳಿದು ಬಹ
 ತಂಗಳೆಯಲಿ ತೊನೆವ ಉಸವನವೆವೆ
 ತೆರಳು ನೀಂ ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಗುರುವಾದ ಚಂಡೀಶ
 ನೆಲಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಮಯಧಾಮವೆಡೆಗೆ.

೩೮

ನೀನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ಮಹಾಕಾಳಮಂದಿರವ
 ಬೇರಾವ ವೇಳೆಯಲಿ ಸಾರ್ವರುಂ
 ನಯನ ವೇರವ ಮೀರಿ ದೂರದ ದಿಗಂತವಲಿ
 ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೆ ನೆಲಸಿ
 ಲೋಕವಂದಿತನಾದ ಶಾಲಿಮಾರಾಧನೆಗೆ
 ಗುಡುಗುಗಳ ದನಿಗೈದು ಪಟವವಾಗು
 ಗಂಭೀರತರಮಾದ ನಿನ್ನ ಗರ್ಜಿತಗಳಿಗೆ
 ಮುಂದೆ ನೀಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಫಲವ ಪಡೆವೆ.

೧೩

೩೯

ನೃತ್ಯಸೇವಾಭರದೊಳಡಿಯನೆತ್ತಿಡುವೆಂದು
ಕಟೆಯ ಕಾಂಚೀದಾಮ ಝಣಝಣರೆನೆ
ರತ್ನವರ್ಣಚ್ಛವಿಯ ವಳಿಯ ಚಾಮರ ಮಿಡುಗೆ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಿಡಿದದನು ಬೀಸುವೆಂದು
ಕ್ಲಾಂತ ವೇಶ್ಯಾಜನದ ನಖಪದಕೆ ಸುಖವೀವ
ಮೊದಲ ಮಳೆವನಿಗಳನು ನೀನು ಸುರಿಯೆ
ಮಧುಕರ ಶ್ರೇಣಿವೊಲು ನಿಡಿದಾದಪಾಂಗಗಳ
ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆಸೆಯುವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ.

೪೦

ಆ ಬಳಿಕ ಶಿವನ ನಿಡುಶೋಳುಗಳ ತರುವನವ
ಮಂಡಲಾಕಾರದಲಿ ಬಳಸಿ ನಿಂದು
ಅಭಿನವ ಜಪಾಕುಸುಮವೆಂತಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ
ಬೈಗುವೆಳಗನು ತಳೆದು ಸುಭಗನಾಗಿ
ಉದ್ವೇಗ ಶಮನಗೊಳಿ ನಿಶ್ಚಲಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದೆ
ಶಿವೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ
ನಾಟ್ಯದಾರಂಭದಲಿ ಪಶುಪತಿಯ ಆದ್ರ್ವಗಜ
ಚರ್ಮಾಭಿಲಾಷೆಯನು ನೀಗಲೆಳಸು.

೪೧

ನೋಟವನು ತಡೆಗೈದು ಕವಿದ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ
ರಾಯಬೀದಿಯೊಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ
ಯೋಷಿತೆಯರಂದ ಮಿಗೆ ರಮಣವಸತಿಯ ಕುರಿತು
ಸಾನುರಾಗದಿ ಕೆರಳಲನುವಾಗಿರೆ
ಕನಕ ನಿಕಷದ ತೆರದಿ ಹೊಳೆವ ಸೌದಾಮಿನಿಯ
ಬೆಳಕಿನಿಂ ನೀನವರ ದಾರಿ ತೋರು
ಮೊದಲೆ ಭಯಚಕಿತರಹ ಯೋಷಿತೆಯರವರ ನೀಂ
ಮಳೆಗೆರೆದು ಮೊಳಗಿರಿದು ಬೆದರಿಸದಿರು.

೧೪

೪೨

ಚಿರವಿಲಸನೋದ್ವೇಗ ಭರದಿಂದೆ ಕಡುಬಳಲಿ
ಖೇದಗೊಳೆ ನಿನ್ನ ಸತಿ ಸೌದಾಮಿನಿ
ಸುಪ್ತ ಪಾರಾವತಗಳಿರುವ ಸೌಧಾಗ್ರವಲಿ
ನೀನುಮಾಯಾಸವನು ನೀಗಲೆಂದು
ಇರುಳು ನೂಕಲು ತಂಗಿ ನೇಸರುವಯಿಸುವಂದು
ಉಳಿದ ದಾರಿಯ ಕುರಿತು ತೆರಳು ಮುಂದೆ
ಕೈಕೊಂಡ ಸಖರರ್ಥ ಕೃತ್ಯಗಳನೆಸಗಲಿರೆ
ಸಾವಕಾಶಂಗೈವುದುಚಿತರುಲ್ಲು.

೪೩

ನೇಸರುವಯಿಸುವಂದು ಕಾಮಿಜನೈತಂದು
ಮುನಿಸಿನಿಂ ಮೊಗದಿರುಹಿದಂಗನೆಯರ
ಕಂಬನಿಗಳಂ ತೊಡೆದು ಸಂತವಿಪ ಸಮಯವದು
ನೀನಂತೆ ದಿನಕರನ ತಡೆಯಬೇಡ.
ಪದುಮಲತೆಗಳ ಸೋಂಕಿ ಕಮಲವದನನಿತ್ತಿ
ಹಿಮಕಣದ ಕಣ್ಣೀರನೊರಸಲೆಂದು
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ದಿನಕರನ ಕಿರಣಗಳ
ತಡೆದಂದು ಅವನುರಿಮ ಕೋಪಗೊಳುವಂ

೪೪

ವಿಮಲಾಂತರಂಗದೊಲು ನಿರ್ಮಲೋದಕವಿರಲು
ಗಂಭೀರೆ ತಾನಿರಲು ಪ್ರೇಮಸಿಂಹೊಲು
ಭಾಯಾತ್ಮನಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಸುಭಗನೆ ನಿನ್ನ
ನಾಕೆ ತಿಳಿಸಿರಿನಲಿ ತಳೆದಿರುವಳು.
ಅದುವೆ ಕಾರಣದಿಂದೆ ಸಂಯಮಿಯವೋಲಿರದೆ
ಕುಮುದದೊಲು ಬೆಳ್ಳಿಸೆವ ಗಂಭೀರಿಯ
ಚಟುಲತರ ಶಫರಗಳ ಚಂಚಲೋದ್ವರ್ತನಗ
ಳಾಶೋಕಗಳನೆಂತು ವ್ಯರ್ಥಗೈವೆ.

೪೫

ತಟನಿತಂಬವದಿಸಿತು ತೆರೆದು ತೋರುವ ತೆರದಿ
ವಾನೀರ ಶಾಖೆಗಳ ಕರಗಳಿಂದೆ
ನಸುವೆತ್ತಿ ಪಿಡಿದಿರುವ ನೀಲಬಣ್ಣದಿನೆಸೆವ
ಆ ನದಿಯ ನೀರುಡೆಯನಿರದೆ ಸೆಳೆದು
ಮೇಲೆ ನೀನಾಗುವದೆ ಜಗುಳಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತಿರೆ
ಪಯಣ ಸಮನಿಪುದೆಂತು ನಿನಗೆ ಸಖನೆ !
ರುಚಿಯನರಿತಿದ ರಸಿಕನಾವನೀ ಲೋಕದಲಿ
ವಿವೃತ ಜಘನೆಯನಂತು ತೋರಿಯಲಹನೊ !

೪೬

ನಿನ್ನ ಮಳೆವಸಿಗಳೆಂ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ನಾಂದಿಳೆಯ
ತನಿಸೊಗಡಿನೊಡವೆರೆದು ಕಮ್ಮಿತಾಗಿ
ಕಾಡಾನೆಗಳ ಬಳಗಮಾನಂದದಿಂ ಮೂಸಿ
ಫೀಳಿಡುತೆ ಪೀರ್ಪುದು ಮಂದವಾಗಿ
ಕಾಡು ಅತ್ತಿಯ ಮರದ ಪಣ್ಣಳಂ ಗಳಿಯಿಸುತೆ
ಸುಳಿವಂದು ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿಯಾಗಿ
ಮಂದ ಮಂದಾಗಮದ ಮಂದಾನಿಲಂ ಬೀಸಿ
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವನು ದೇವಗಿರಿಗೆ.

೪೭

ದೇವಗಿರಿಯಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿತ್ಯಸನ್ನಿಹಿತನಹ
ಪಣ್ಣುಖಸ್ವಾಮಿಯನು ಕಾಣುವಂದು
ಹೂಮುಗಿಲವೋಲಿರುವ ಸೊಗದ ರೂಪವನಾಂತು
ಪ್ರೇಮಗಂಗಳಜಲಮೊಳಾದ್ರಮಾದ
ಪುಷ್ಪಗಳ ಮಳೆಯಿಂದಲಾ ಕುಮಾರನ ಮಿಸಿಸು
ವಾಸವನ ಸೇನೆಯನು ಕಾಯಲೆಂದು
ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂದು ಅಗ್ನಿಮುಖಮೊಳಗಿರಿಸಿ
ದಾತನತ್ಯಾದಿತ್ಯ ತೇಜನಲ್ಲೆ !

೧೬

೪೮

ಕಾಂತಿರೇಖಾನಲಯ ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದೆಸೆವ
ಕೆಳಗುಮರಿದಾ ನವಿಲುಗರಿಯನಾಯ್ದು
ಮಗನ ಮೋವಮೋಳವನು ಗೌರಿಯಾದರದಿಂದೆ
ಕುನಲಯವ ದಳಮೊಡನೆ ಕಿವಿಯೊಳಿರೆ
ಶಿವನ ಶಶಿಕಲೆಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳಡರ್ವಪಾಂಗಮಹ
ಪಾನಕಿಯ ವಾಸನನನಾ ಶಿಖಿಯನು
ಕುಣಿಸು ಮಾರ್ವನಿ ಕೊಡುವ ದರ್ಶತಾಗ್ರಮನೇರಿ
ಗುರುತರವ ಗರ್ಜನೆಯ ದನಿಗಳಿಂದೆ.

೪೯

ಇಂತು ಶರವಣಭವನ ಪಣ್ಮುಖನನರ್ಚಿಸುತೆ,
ಮಳೆಯ ಶುಂಕುವನಿಯು ಬೀಳ್ವುದೆಂದು
ಕರದೆ ವೀಣೆಗಳೆರುವ ಸಿದ್ಧಯುಗಳಗಳೆಂದು
ಭಯದಿಂದೆ ಹಿಂಜರಿದು ದಾರಿಬಿಡಲು ;
ಮುಂದುಮುಂದುತ್ತರಿಸಿ ಗೋಯಜ್ಜ ದಿಂಮೊಗೆದು
ಸ್ತೋತರೂಪವನಾಂತು ಭೂಲೋಕದಿ
ರಂತಿದೇವನ ಕೀರ್ತಿ ತಾನೆಂಬ ಶಿರನೆಸೆವ
ಚರ್ಮಣ್ವತೀನದಿಯ ಸನ್ಮಾನಿಸು.

೫೦

ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮೈಸಿರಿಯ ಕದಿವಪೋಲಿತ ನೀನು
ನೀರು ಕುಡಿವುದೆಂದು ಬಾಗಿದಂದು
ಪಿರಿದಾದರೂ ನೋಡೆ ದೂರವಿರುವುದರಿಂಪೆ
ಕಿರಿದಾಗಿ ತೋರುತಿವ ನದಿಯ ನೀರಂ ;
ನಡುವೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ತೋರವಾಗಿರುವಂಥ
ಇಂದ್ರನೀಲವ ಮಣೆಯನಾಂತು ಎಸೆವ
ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಕೊರಳ ಮಣಿಹಾರವೆಂದೆಣಿಸಿ
ಖೇಚರರು ನಿನ್ನನೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸುವರು.

೫೧

ಆ ನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ತೆರಳು ನೀನುತ್ತರಕೆ
ಬಳ್ಳಿ ಹುಬ್ಬಿನ ಹಾವಭಾವವರಿತು
ಕಣ್ಣಿನೆಯ ಹಾರಿಸುತೆ ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕರಿಯ
ಕಾಡಿಗೆಯ ತೆರನಿಸೆವ ಕಂಗಳಿಂಡೆ
ಕುಂದಸುವ ಚಲನಾನುಸಾರಿಯನ ಮಧುಕರನ
ಕಾಂತಿಯನು ಅಪಸರಿಸುವಂತೆಯುವ
ದಶಪುರ ವಧೂಜನರ ನೇತ್ರಕೌತೂಹಲಕೆ
ನಿನ್ನಾತ್ಮ ಬಿಂಬಮಂ ಪಾತ್ರಮೆನಿಸು.

೫೨

ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತವೆನುವ ಜನಪದವಿರುವು
ದವನು ಭಾಯಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೈದಿ,
ನೀನು ಬಲ್ಮಕೆಗೆರೆದು ಸುರಿವ ಜಲಧಾರೆಯಲಿ
ಬಿರಿದ ನೀರೇಜಗಳ ಮುಸುರುವಂತೆ
ನಿಶಿತವನ ನೂರಾರು ಬಾಣಗಳ ಮೆಳೆಗೆರೆದು
ನೃಪರ ಮುಖಕಮಲಗಳ ನರನುಮಂತೆ
ಮುಸುರಿ ಕ್ಷಾತ್ರವ ಮೆರೆದ ರಣಭೂಮಿಯಾಗಿರುವ
ಆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವನು ಸಾರು ಮುಂದೆ.

೫೩

ತನ್ನ ಸತಿ ರೇವತಿಯ ಶೋಚನಾಂಕಮನಾಂತ
ತನಗೆ ಅತಿಹಿತಮಾದ ಸುರೆಯನುಳಿದು
ಬಾಂಧವರ ಮಮತೆಯಲಿ ಸಮರಭೂಮಿಯನುಳಿದು
ಬಲರಾಮನಾ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೈದಿ
ಅದರ ಜಲಸೇವನೆಯೊಳಂದು ಶುಚಿಯಾದನೆನೆ
ಆ ಸರಸ್ವತಿನದಿಯ ಪುಣ್ಯಜಲವ
ನೀನುಮಾಸ್ವಾದಿಸುತೆ ಹೃದಯ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು
ವರ್ಣಮಾತ್ರದೆ ಕೃಷ್ಣನೆನಿಸು ಸಖನೆ.

೧೮

೫೪

ಸಗರರಾಜಕುಮಾರರಂದು ದಿವವೇರಲಿರೆ
ವಿರಚಿಸಿದ ಸೋವಾನ ಪಂಕ್ತಿಯೆನುವ
ಗೌರಿದೇವಿಯ ಮುಖನ ಭೃಕುಟರಚನೆಯನಿರದೆ
ನೊರೆಯಿಂವೆ ನಗುವಂತೆ 'ನೋರುತಿರುವ
ತಿರದ ಚಂದಿರನೊಡನೆ ಶಂಭುವಿನ ಕೇಶವನು
ತೆರೆಗೈಗಳಿಂಪೊತ್ತಿ ಹಿಡೆವೆಳೆಯುವ
ಕನಖಲದ ಸಾವೆಯೊಳು ಹಿಮಗಿರಿಯನಿಳಿದುಬಹ
ಜಾಸ್ನವಿಯ ಸುರನದಿಯ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೫೫

ಪಿಮ್ಮೆಯ್ಯನಾಗಸದೊಳೊರಿ ಮುಮ್ಮೆಯ್ಯಿಂದೆ
ಇಂದ್ರಸೈರಾವತನ ಪ್ರೇಲ್ವನೆರದಿ
ತಿರುಗಿ ನದಿಗೆದುರಾಗಿ ಜಗುಳಿ ಕೆಳನೊಗವಾಗಿ
ನಿರ್ಮಲ ಸ್ಫಟಿಕವಂತೆಯುತಿರುವ
ಬೆಳ್ಳೊನಲ ಸುರನದಿಯ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲೆಳಸುತಿರೆ
ನಿನ್ನ ಕರಿಮೈ ನೆಳಲು ನೀನೊಡಿಯೆ
ಅಸ್ಥಾನದೊಳು ಯಮುನೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿತೆನೆ
ಗಂಗೆ ಕನ್ನೊಳಿಸುವಳು ಸುಭಗೆಯಾಗಿ

೫೬

ಕುಳ್ಳಿದರ್ ಕತ್ತರಿಯ ಮಿಗಮವದ ಗಂಧದಿಂ
ಮಳಮಳಿಸ ಶಿಲೆಗಳಿಹ ಕಂಪಿನೆಡೆಯ
ಹಿಮಸಮೂಹಗಳಿಂದೆ ಗೌರವರ್ಣಮಸಾಂತ
ಗಂಗೆಯುಗಮಿಸುತಿರುವ ತುಹಿನಗಿರಿಯ
ಸಾರಿ ನೀಂ ದಾರಿಸಡೆವಲಸಿಕೆಯ ನೀಗಲೆಂ-
ದಾ ಗಿರಿಯ ತಿಬರವಲಿ ನೆಲಸಿದಂದು
ಅಚ್ಚ ಬೆಳ್ಳಿನೊಳೆಸೆವ ಹರನ ವಾಹನನಗೆದು
ತಾಳ್ ಕೆಸರಿನವೊಲು ಶೋಭಿಸಲಿಹೆ.

೫೭

ಬನಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿರೆ ಸರಳ ತರುಣಾಖಿಗಳ
 ಸಂಘರ್ಷದಿಂದೊಗೆದ ಕಿಡಿಗಳಿಂದೆ
 ಚರಿಪ ಚಮರೀವೃಗದ ವಾಲಭಾರಗಳುರಿಯೆ
 ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಹಿಮಗಿರಿಯ ಬಾಧಿಸುತಿರೆ
 ಧಾರಾಸಹಸ್ರಗಳ ಮರಿಸಿ ನೀನದನಂತೆ
 ಸಂಪೂರ್ಣಮೆನಲೊಡನೆ ತವಿಸಲೆಳಸು
 ಆರ್ತಜನರಾಪತ್ತೆನುಸರಮನಗೊಳಿಸುವುದೆ
 ಉತ್ತಮನ ಸಂಪತ್ತಿಗುಚಿತ ಫಲವು.

ಸಿದ್ಧರಿಂದನವರತ ಬಲಿ ಕರಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ
 ಅಂದದಿಂದರೆಯೊಳಗೆ ಮೂಡಿ ನಿಂದ
 ಆರ್ಥೇಂದು ಮೌಳಿಯಾ ಚರಣವಿನ್ಯಾಸವನು
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಲವಂದು ಬಾಗಿ ನಮಿಸು
 ಶ್ರದ್ಧಾತ್ಮರಾದವರು ಅದರ ದರ್ಶನದಿಂದೆ
 ಪಾಪನೆಲ್ಲವ ಕಳೆದು ಪುಣ್ಯವಶದಿ
 ದೇವವಿವನುಳಿದಂದು ಶಾಶ್ವತದ ಗಣಪದವ
 ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಪಡೆವರತ್ತೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಶರಭಗಳಿರದೆ ಮೂರಸರಿಯುವ ನಿನ್ನ
 ನೋಡಿ ಮದಗಜವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿಬಂದು
 ತಮ್ಮಂಗವನು ತಾನೆ ಭಂಗಗೊಳಿಸುವ ತೆರದಿ
 ಕೋಪದಿಂದುರವಣಿಸಿ ಬೀಳುವಂದು
 ಒಡನೆ ನೀಂ ತುಮುಲತರದಾಲಿಕಲ್ಮಳೆಗರೆದು
 ಚದುರಿಸಾ ಶರಭಗಳ ಮೂರವೆಸೆಗೆ
 ನಿಷ್ಫಲಾರಂಭಗಳಲ್ಲುಡ್ಡುಕ್ತನಾದವನು
 ಪರಿಭವಕೆ ತಾನೆ ಗುರಿಯಾಗದಿರನೆ !

ಸುಳಿವೆಳೆಯ ಗಾಳೆಯಲಿ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದಿರುವ
 ವೇಣುವನವನಿದಾಗಿ ದನಿಗೈಯಲು
 ಆ ದನಿಯನನುಸರಿಸಿ ಕಿನ್ನರಿಯೊಲವಿಸಿಂ
 ತ್ರಿಪುರ ಜಯಗೀತೆಯನು ಹಾಡುತಿರಲು
 ನಿನ್ನ ಮಧುರ ದ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂವರಗಳಲಿ
 ಮುರಜದೊಲು ಸ್ಮೃತವಾಗಿ ಮೊಳಗುತಿರಲು
 ಪಶುಪತಿಯ ನರ್ತನವ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗ-
 ಳೆಂದು ತಾಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮನಿಸದಿಹವೆ !

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಸಾನುವಿನ ಸುಂದರ ನಿನೇಶಗಳ-
 ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ನಲಿರು ನೀಂ ಮುಂದೆ ನಡೆದು
 ಪರಶುರಾಮನ ಯಶವನಿಳೆಗೆ ಸಾರುತಲಿರುವ
 ಹಂಸಂಗಳಿಗಳಪುಗುವ ಕ್ರೌಂಚ ಬಿಲದಿ
 ಬಲಿಯ ನಿಯಮನಕೆಂದು ಜತಸಗೈದಾ ಪರಿಯ
 ಶ್ಯಾಮ ಚರಣನ್ಯಾಸವೆಂಬ ತೆರದಿ
 ನಿನ್ನೊಡಲ ನಿವಿವೆನಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಅದೊಳು ನುಸಿದು
 ಉತ್ತರದ ದೆಸೆಗೆಂದು ತೆರಳು ಮುಂದೆ.

ದಶಮುಖನ ಭುಜಬಲದ ಬಿಗಿದ ಶೆಕ್ತೆಯ ಭರಕೆ
 ಜಗುಳಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಗಿರಿ ಸಾನುವಿರುವ
 ತ್ರಿವಶನಸಿತಾಜನದ ವರ್ಷಣದ ತೆರನಿರುವ
 ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಅತಿಥಿಯಾಗು
 ಕುಮುದದೊಲು ಬಿಸುಪಾದ ತುಂಗಲಿಖರಗಳಿರುವ
 ಆಗಸವನೊದಿರುವ ಕೈಲಾಸವು
 ದಿನದಿನವು ರಾಶಿಗೈದೀರ್ಚರನ ಸತಹಾಸ
 ವೆಂಬತೆರನೆಂದು ಕಣ್ಣೊಳಿಸುತ್ತಿಹುದು.

೬೩

ಅದೆ ತಾನೆ ಕಡಿದಿರುವ ಗಜದಂತದಂದದಲಿ
 ಅಚ್ಚ ಬೆಳ್ಳಿನೊಳೆಸೆವ ಧವಳಗಿರಿಯ
 ನುಣ್ಣನರೆದಂಜನದ ತೆರದೆ ಕರಿದಾಗಿರುವ
 ನೀನದರ ಸಾನುವನು ಸೇರಿದಂದು
 ಗೌರಾಂಗನೆಂದೆನಿಸಿ ಶೋಭಿಸುವ ಹಲಧರನ
 ಹೆಗಲಮೇಲೆಸೆದ ಕರಿವಸನದಂತೆ
 ಎವೆಯಲುಗದಂದದಲಿ ನಿನ್ನನವಲೋಕಿಸುವ
 ಬೆಡಗಿನೊಂದಂದವನು ತಳೆವೆಯಲ್ತೆ!

೬೪

ಗೌರಿ ಹೆದರುವಳೆಂದೆ ಭುಜಗವಲಯವನುಳಿದು
 ಶಂಭು ಕೈಹಿಡಿದವಳ ನಡಸುವಂದು
 ಕ್ರೈಡೆಗೆಂದಣಿಗೈದ ಕೈಲಾಸದೆಡೆಗಳಲಿ
 ಪಾದಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತಿರೆ
 ನೀನವರ ಮುಂದೋಡಿ ಜಲಕಣಗಳೆಲ್ಲವನು
 ಘನಿಸಿರಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳಿರವ ಪೋಲು
 ರೂಪಾಂತರಂ ಪಡೆದು ವಿರಚಿಸೈ ದೇವಿಯರ
 ಮಣಿತಟಾರೋಪಣಕೆ ಸೋಪಾನಮಂ.

೬೫

ದೇವವನಿತೆಯರಲ್ಲಿ ಕನಕವಲಯಗಳಿಂದ-
 ಲಿರಿಯುತಿರೆ ಜಲಧಾರೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಸುರಿಯೆ
 ಯಂತ್ರಧಾರಾಗೃಹದ ತೆರದೊಳಂದವರಂತು
 ನಿನ್ನ ರೂಪಾಂತರಿಸಿ ನಲಿದು ಮಿಂದು
 ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯ ಬವಣೆಗೊದಗಿಬಂದಿಹ ನಿನ್ನ-
 ನಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಲಿರೆ ತಡೆಯುವಂದು
 ಕೇಳಿನಿಮಗ್ನೆಯರನವರ ನೀಂ ಭಯಗೊಳಿಸು
 ಕರ್ಣಕರ್ಣಶಮಾದ ಮೊಳಗನಿರಿದು !

ಕನಕ ಕಮಲಗಳೊಗೆದ ಮಾನಸ ಸರೋವರದ
 ನೀರು ಮೊಗೆದಾಯಸವ ಕಳೆದು ಜಲವ !
 ಆ ವೇಳೆಗಲ್ಲಿರುವ ಇಂದ್ರನೈರಾವತವ
 ನೆಳಲಗೌಸಣಿಗೆಯಲಿ ಸಂಸೇವಿಸಿ
 ಮುಂದೆ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದ ಕೆಸಲಯಾಂಡುಕಗಳನು
 ನಿನ್ನ ಗಾಳಿಯ ಬೀಸಿ ಚಲಿಸಿ ನಲಿಸಿ
 ಇಂತು ನಾನಾ ಕಿರನ ಲಲಿತ ಜೀವಿಗಳಿಂದ-
 ಲಾ ನಗೇಂದ್ರನೊಳಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ ಸುವಿಸು.

ಪ್ರಿಯತಮನ ತೊಡೆಯಂಗೆ ಕೈಲಾಸಸಾನುವಿರೆ
 ಹರಿವ ಗಂಗೆಯೆ ಜಗುಳಿದುಡೆಯಾಗಿರೆ
 ಅಲ್ಲಿ ಅಲಕೆಯ ನೋಡಿ ಕಾಮಚಾರಿಯೆ ಸಖನೆ
 ಅದನು ಕಾಮಿಸಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸದಿರೆ !
 ತುಂಗ ಸೌಧಗಳಿರುವ ಅಲಕೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುವುದು
 ನೀರ ಸುರಿಸುವ ಮುಗಿಲ ಧರಿಸಿದಂದು
 ಹೊಳೆವ ಮುಂಗುರುಳಿನಲಿ ಮುತ್ತಿ ಗಳ ಹಾರವನು
 ತಳೆದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವನೊಳಂತೆ !

ಉತ್ತರ ಮೇಘ

೧

ವಿದ್ಯುತ್ತಿನಂತೆಸವ ಲಲಿತವನಿತೆಯರಿಂದೆ
ಇಂದ್ರಚಾಪದ ತೆರದ ಚಿತ್ರದಿಂದೆ
ಸ್ನಿಗ್ಧಗಂಭೀರತಾಘೋಷದಂದದಿ ಮೊರೆವ
ನೃತ್ಯಗೀತಕೆ ನುಡಿಸ ಮುರಜದಿಂದೆ
ನೀರ್ಮುಗಿಲ ತೆರನಿರುವ ಮಣಿವಿಮಾನಗಳಿಂದೆ
ಅಭ್ರಚುಂಬಿಗಳಾದ ತಿಬರದಿಂದೆ
ಸಹಧರ್ಮಗುಣಗಳಿಂದಂತಂತೆ ನಿನ್ನ ತಾಂ
ಪೋಲ್ವ ವ್ರಾಸಾದಂಗಳಿರುವುವಿಲ್ಲಿ.

೨

ಬಾಲಕುಂದದ ಸರವ ಮುಂಗುರುಳಿನಲಿ ಮುಡಿದು
ಲೀಲೆಗೆನೆ ಕಮಲವನು ಕರವೆ ಪಿಡಿದು
ಲೋಧ್ರವೆಸಳಿನ ರಜದ ಶೇಷನವ ಹೊಗೆಸೆವ
ಪಾಂಡುರ್ವರ್ಣತ್ರೇಯ ಮೊಗಮೊಳಾಂತು
ಸುಂದರ ಶಿರೀಷವನು ಧರಿಸಿ ಕರ್ಣಂಗಳಲಿ
ಕುರವಕದ ಹೊಸಹೂವ ಜಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ
ನಿನ್ನ ಆಗಮನದಿಂದರಳಿದೆಳೆ ನೀಪಗಳ
ಬೈತಲೆಯೊಳಿರಿಸಿರುವ ವಧುಗಳಿಹರು.

೩

ಆವಗಂ ಮದವೇರಿ ಮೊರೆಯುತಿಹ ದುಂಬಿಗಳಿ
 ನಾವಗಂ ಹೊಬಿಡುವ ತರುಗಳೆಂದೆ
 ಆವಗಂ ಅರಸಂಜೆ ವಿರಚಿಸುವ ಕಾಂಚಿಯಿಂ
 ದಾವಗಂ ಪದ್ಮನಳಿನಂಗಳಿಂದೆ
 ಆವಗಂ ಪೊಳೆಯುತಿಹ ಗರಿಗದರಿ ಕೊರಲೆತ್ತಿ
 ಕೂಗುತೀ ಗೃಹಮಯೂರಂಗಳಂದೆ
 ಆವಗಂ ಕತ್ತಲೆಯನೋಡಿಸುವ ಜಿಗುಡಿಂಗೆ
 ಳಿರುಳಿನಿಂ ರಮ್ಯವೆನಿಸುವುದಲಕೆ.

೪

ಆನಂದದಿಂದಲ್ಲದನ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ
 ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆಯರಾ ಯಕ್ಷಜನರು.
 ವಿಪ್ರಯೋಗದ ದುಃಖವಿರದು ವಿಸ್ತೇರರಿಗೆ
 ಪ್ರಣಯಕಲದವನುಳಿದು ಬೇರೆ ಕತವಿ.
 ಇಷ್ಟಸಂಯೋಗಮೊಳೆ ಪರಿಹರಿಸಬಹುದಾದ
 ಕುಸುಮಶರ ಸಂಜನಿತ ತಾಪವುಂಧು
 ಅನ್ಯತಾಪಗಳಿಂದೆ ಪರಿತಪಿಸರವರಲ್ಲಿ
 ಯಾವನವನೊಂದನುಳಿದನ್ಯ ಪತೆಯಿಲ್ಲ.

೫

ತಾರೆಗಳ ಪಡಿನೆಳಲ ಕುಸುಮರಚಿತಗಳನಿಸಿ
 ಮೆರೆವ ಸಿತಮಣಿಸುಯದ ಹರ್ಮ್ಯಗಳಲಿ
 ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀಜನರ ಸಪವಾಸ ಸೌಖ್ಯದಲಿ
 ಯಕ್ಷರಾನಂದದಲಿ ಪೋದವಡಿದು
 ಗಂಭೀರ ಘೋಷದಲಿ ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ದನಿಗುಡುತೆ
 ಮೃದುವಾಗಿ ನುಡಿದ ಸ್ತಂಭರಗಂದೆ
 ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೊಗೆದ ರತಿಫಲವೆನುವ
 ಮಧುವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರಂದದಿಂದೆ.

೬

ಮಂದಾಕಿನಿನದಿಯ ಶೀತಲೋದಕದಿಂದೆ
 ಸುಳಿವ ತಂಬೆಲರಿಸಲಿ ಸೇವ್ಯರಾಗಿ
 ದಡನೆಡೆಯೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷಗಳ
 ನೆಳಲಿನಾಸರೆಗಳಲಿ ಬೇಗೆ ನೀಗಿ
 ಕನಕಸಿಕತದ ಹುಡಿಯ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯನೆರಚಿ ತಾ
 ವದರೊಳವಿತಿರಿಸಿರುವ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ
 ಅಮರರುಮುಪ್ಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಯಕ್ಷಕನ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ
 ಮಡುಕುವಾಟವನಾಡಿ ನಲಿಯುತಿಹರು.

೭

ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನ ತುಟಿಯ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರುಟ್ಟಿರುವ
 ರೇಸಿಮೆಯ ಸೀರೆಯನು ಸೆಳೆಯಬೆಂದು
 ನೀವಿಯನು ನಡಲಿಸುತೆ ರಾಗದಿಂ ಪ್ರಿಯರದನು
 ಕಂಪಿಸುವ ಕೈಗಳಿಂದೆಳೆಯುವಂದು
 ತುಂಗಕಿರಣವನೆಸೆದು ತಮ್ಮಮರೆ ತೊಳಗುತಿಹ
 ರತ್ನಮಣಿದೀಪಗಳ ಕಿಡಿಸಬೆಂದು
 ಹೇವದಿಂದಂಗನೆಯೆರಚುತಿರೆ ಕುಂಕುಮವ
 ವಿಫಲವಾಗುವುದವರ ಹಿಡಿಯ ಮಡಿಯು.

೮

ಮೋಡಗಳ ತಡೆಹರಿದ ನಟ್ಟಿರುಳಿನಲಕೆಯಲಿ
 ತೊಳಗುತಿಹ ಚಂದಿರನ ಕಿರಣದಿಂದೆ
 ತಂತುಜಾಲಮೊಳಿರುವ ಶಶಿಕಾಂತಮಣಿಮಾಲೆ
 ಮಿಗಿಲು ಪನಿಹನಿಗರೆದು ಕರಗುತಿಳಿದು
 ತಮ್ಮನೊಲಿದಸ್ವಿರುವ ಪ್ರಿಯತಮರ ತೋಳುಗಳ
 ಜಗುಳಿದಾಲಿಂಗನಮೊಳೊರಗಿವಂಥ
 ಅಲಕೆಯ ವಧೂಜನರ ರತಿಕೇಳಿಯಿಂಮೊಗದ
 ದೇಹದಾಯಾಸವನು ನೀಗುತಿಹುದು.

ನಿನ್ನಂಧ ಮುಗಿಲುಗಳ ಮರುತನೋಡಿಸಿ ತಂದು
 ಅಲಕೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳು ತೂರಿವೆಂದು
 ಹಮ್ಮಾಗ್ಯಭೂಮಿಗಳ ಚಿತ್ತಿ ಶಾಲೇಖಗಳ
 ಜಲಕಣಗಳಿಂದಳಿಸಿ ಮೋಷಗಿಸಿ
 ಶಂಕೆತಟ್ಟಿದವೊಲು ಒಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದಿರದೆ
 ಹೊಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುವುದನುಕರಿಸುತೆ
 ಅದರೊಳಿತಿ ನಿಪುಣನೆ ನುಸುಳುವುವು ಮರೆಯಾಗಿ
 ಜಾಲಂಧ್ರದಿಂದೆ ಝುಝುಕಿತಮಾಗಿ.

೧೦

ಒಳಮನೆಯೊಳವಿವರಿಸಿದಕ್ಕಯ್ಯನಿಧಿಗಳಿರೆ
 ವಿಬುಧವನಿಲಯರಾಗಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿ
 ಮೆರೆವ ಗಣಿಕಾಜನರ ಬಗ್ಗುಕರದ ಸರಸಗಳ
 ಸಹವಾಸ ಸುಖಗಳಲಿ ಮುದಿತಗಿಸಿ
 ಧನಪತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯನು ಮೆಲ್ಲ ನಿನೊಳುಲಿಯುತಿಹ
 ಸವಿಗೊರಲ ಕಿನ್ನರರ ಮೇಳದೊಡನೆ
 ವಿಭ್ರಾಜವೆನುವ ಬಹಿರುಮನವನುಗ್ರಹಿಸು
 ತನುದಿನವು ಸುಖಿಸರಾ ಕಾಮಿ ಜನರು.

೧೧

ಅಲಕದಿಂದುದುರಿರುವ ಮಂದಾರದರಳಿಂದೆ
 ಮಕರಿಕಾಸತ್ರಗಳ ದಳಗಳಿಂದೆ
 ಕಿವಿಗಳಿಂದೆ ಜಗುಳಿರುವ ಕನಕ ಕಮಲಗಳಿಂದೆ
 ಕಾಮಿನಿಯರಾತುರದೆ ನಡೆಯುವುದು
 ಕೊರಳ ಹಾರವು ಹರಿದು ದಾರದಿಂದುದುರಿರುವ
 ಮುತ್ತುಗಳ ಸರದಿಂದೆ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ
 ನಿತಿಯೊಳಭಿಸಾರಿಕೆಯೊಲಿದು ಸುಳಿದಾ ದಾರಿ
 ಸೇಸದವಯದೊಳಿರದೆ ಕಣ್ಣೆಸೆವುದು.

೧೨

ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಿ ಧನಪತಿಯ ಸಖನಾದ
ಮೃದೇವ ನೆಲಸಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು
ಷಟ್ಪದವೆ ಮೌರ್ವಿಯನಲೆಸೆವ ಕೋವಂಡವನು
ಮನ್ಮಥನು ಭಯದಿಂದೆ ಧರಿಸನೆಮಂ.
ಕಾಮುಕರ ಗುರಿಮಾಡಿ ತಪ್ಪದವರನು ಸೆಳೆವ
ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿರುವ ನೋಟವಿರುವ
ಚತುರ ವನಿತಾಜನರ ವಿಭ್ರಮ ವಿಲಾಸಗಳೆ
ಮನ್ಮಥಾರಂಭಗಳನೆಸಗುತಿಹವು.

೧೩

ಚಿತ್ರತರ ವಸನಗಳ ವಿಧವಿಧದ ತೊಡವುಗಳ
ಪುಷ್ಪಗಳ ಪತ್ರಗಳ ಕಿಸಲಯಗಳ
ವಿಭ್ರಮವನಕ್ಷಿಗಳಿಗುಪಜೇಶವಾಳ್ವೊಂದು
ದಕ್ಷತೆಯಸಾಂತಿರುವ ಮಧುರಸಗಳ
ಚರಣಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಸಯೋಗ್ಯಗಳಾದ
ಪೊಳೆವ ಲಾಕ್ಷ್ಮೀರಸದ ಲೇಪನಗಳ
ರಮಣಿಯರಲಂಕಾರ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವನು
ಕಲ್ಪನೈಕ್ಷವದೊಂದೆ ಕೊಡುವುದಲ್ಲಿ.

೧೪

ಅಲ್ಲಿ ಧನಪತಿಯ ಗೃಹಮತ್ತರದೊಳೆನ್ನ ಮನೆ
ದೂರದೊಳೆ ತೋರುವುದು ಕಣ್ಗೆಸೆಯುತೆ
ಸುರಪತಿಯ ಧನುವಿನಂತೆ ಚಾರುತರವನಾದ
ಮಕರಪೋರಣದಿಂದೆ ಮನವೆಳೆಯುತೆ
ಅದರುಸಾಂತದೊಳಿಹುದು ಕೃತಕತನಯನ ತೆರೆದೊ
ಳೆನ್ನ ಕಾಂತೆಯು ಮೋಹದಿಂದ ಬೆಳೆಸೆ
ಕೈಗೆ ನಿಲುಕುವ ತೆರದೆ ಪೂಗೊಂಚಲಿಂ ಬಾಗಿ
ನಿಂದೊಂದು ಬಾಲಮಂದಾರ ತರುವು.

೨೪

ಮರಕತದ ಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಚಿಸಿದ ಸೋಪಾನ
 ಮಾರ್ಗಮಿತ್ರ ವಾಪಿಯೊಂದಿರುವುದಲ್ಲಿ ;
 ರಮಣೀಯಮೆನಲೆಸೆವ ವೈಷ್ಣವಾಳಗಳ
 ಕನಕ ಕಮಲಗಳಿಂದೆ ಸಿಬಿಡಮಾಗ.
 ಆ ಕೊಳದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸಂಸಗಳು
 ನಿನ್ನ ನೋಡಿಯುನುಳಲಿಸಿನಿಸಾನದೆ
 ಸನಿಹದೊಳೆ ಕೋರುವಾ ಮಾನಸವನಾಶಿಸದೆ
 ಸೋತ್ಯಂರೆಯಿಂದನು ಸ್ಮರಿಸದಿರವು.

೧೬

ಆ ಕೊಳದ ತೀರದೊಳೆ ಅತಿ ಮನೋಹರಮಾದ
 ಇಂದ್ರನೀಲವ ಮಣಿಯ ಶಿಖರವಿರುವ
 ಕನಕ ಕದಳೀವನದ ವೇಷ್ಣನಸೊಳೆಸಗುತ್ತಿರ
 ಕ್ರೀಡೆಗಿಂದಣೆಗೈದ ಶೈಲವಿಹುನು.
 ಮಿಂಚಿನಂಚಿನೊಳೆಸೆದು ಮಿರುಗುತ್ತಿರ ಹೇ ಸಖನೆ
 ನಿನ್ನವೊಲೆ ಕೋರುತ್ತಿರ ಗಿರಿಯನದನು
 ನನ್ನ ಗೇಹಿನಿಯೊಲಿರ ಪ್ರಿಯವಸ್ತುವೆಂದರಿತು
 ಕಾತರವ ಜೇತನದೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿಹೆನು.

೧೭

ಕುರವಕದ ಬೇಲಿಂಪೊಳಗಿರುವ ಮಾಧವಿಲತೆಯ
 ಮಂಡಪದ ಸನಿಹವಿಹ ಮರಗಳಲ್ಲಿ
 ಚಲಿಸುತ್ತಿಹ ಕಿಸಲಯಗಳೆಸೆವ ರಕ್ತಾಶೋಕೆ !
 ಬಳಿಯೆ ಶಾರಾಜಿಸುವ ಕೇಸರ ತರು !
 ನನ್ನಂತೆ ಚಿನ್ನಸುಗ ಕಾತರಿಸುತ್ತಿರದಲ್ಲಿ
 ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ವಾಮಚರಣಕೆಳಸಿ
 ದೋಹದವ್ಯಾಜದಿಂದೆನ್ನವೊಲು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ
 ಕೇಸರವು ಸತಿಯ ಮುಖಮದಿರೆಗಳಿಸಿ.

೧೮

ಅವುಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಅತಿ ಕಠೋರಗಳೆನಿಸ
 ದೆಳೆವಿದಿರ ತೆರನೆನಿನ ಮಣೆಗಳಿಂದೆ
 ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮರಕತದ ವೇದಿಕೆಯೊಳೆಸೆಯುತಿದೆ
 ಸ್ಪಟಿಕ ಫಲಕದ ಕನಕ ವಾಸಯಷ್ಟಿ.
 ಸುಭಗಮೆನೆ ದನಿಗೈವ ಕೈಬಳೆಗಳಲುಗುತಿರೆ
 ಕರದ ತಾಳಗಳಿಂದೆನೆನ್ನ ಕಾಂತಿ
 ನಿನಗೆ ಸಮನೆನಿಸಿರುವ ನೀಲಕಂಠನಲ್ಲಿ
 ಸಂಜೆಯಲಿ ತಾ ನಿಂದು ಕುಣಿಸುತಿಹಳು.

೧೯

ಇಂತು ನಾ ಹೇಳಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವನು
 ನಿನ್ನ ಮನವೊಳು ನೆನೆದು ಹೇ ಸಾಧುವೆ
 ಬಾಗಲೊಳು ಬರೆದಿರುವ ಶಂಬಿ ವದ್ಯಗಳಿಂದೆ
 ತಿಳಿದದನು ನನ್ನ ಮನೆಯೆಂದು ಬಗದು
 ನನ್ನ ವಿರಹಮೊಳೆಂದು ಕಾಂತಿಗುಂದಿ ಸವೋಲು
 ಇರುವ ಮನೆಯುಕನೆನ್ನದೆಂದು ನೋಡು
 ನೇಸರುದಯಿಸವೆಂದು ತಾನೆಯ ಹೂವರಳಿ
 ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯನೆಂತು ಹೊಮ್ಮಲಿರುದು !

೨೦

ಅಲ್ಲಿ ನೀನಾತುರವೊಳೊಳಮನೆಯ ಪುಗುವಂದು
 ಮರಿಯಾಸೆಯುವವಳಿ ರೂಪನಾಂತು
 ಮೊವರೆ ನಾಂ ನೇಳಿದಾ ರಮ್ಯಸಾನುಗಳಿರುವ
 ಕ್ರೇನಿಗಂದಣಿಗೈದ ಶೈಲವೇರಿ
 ಖಡ್ಗೋತ ವಂಚ್ಚಿಗಳ ವಿಲಸಿತಕೆ ಸಮನೆನಿಸಿ-
 ದಲವ್ವಲಿ ಭಾಸವಿಂ ಮಿಂಚನೆಸೆದು
 ವಿದ್ಯಮನ್ಮೇಷವೆನುವಾಶೋಕದಿಂದ ನೀ-
 ನೊಳಮನೆಯೊಳ್ಲವನು ನೋಡಬಿರುದು.

೨೦

೨೧

ತೆಳುಮೆಯ್ಯವೊಗರುಗುವ ನಡುಹರಯವಂಗನೆ
ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಸತಿ ಪಕ್ಕಬಿಂಬಾಧರೆ
ಚಕಿತಹರಿಣಿಯ ತೆರದಿ ಚವಲ ನೇತ್ರಾಬೋಕೆ
ನಿಮ್ಮನಾಭಿಯ ಸುಂದರಿ ಕೃಷ್ಣೋದರಿ
ಶ್ರೋಣೀಭರದ ಕತದೆ ಮಂವಗಾಮಿನಿಯಳಿನೆ
ಕುಚಭರದೆ ತಾನೀಷದವನತೆಯನೆ
ಅಲ್ಲಿರುವಳೆನ್ನ ಸತಿ ಯುವತಿಯರ ವಿಸಯವಲಿ
ಧಾತೃವನ ಮೊದಲನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆ.

೨೨

ಅವಳ ಸಕುಚರಣೆನಿಸಿದಾನಿಂತು ಮೂರವಿರೆ
ಚಕ್ರವಾಕಿಯತೆರದೊಳೊಂಟಿಯಾಗ
ಪರಿಮಿತಾಲಾಸೆಯನೆ ಕೂರಗುವಬಲೆಯನವಳ
ನನ್ನ ಎರಡನೆ ಜೀವಮೆಂದು ಬಗೆಯಾ
ಗುರುವಿರದ ಭಾರದಲಿ ನಿಡಿದಾಗ ಸಾಗುವೀ
ಮಳೆಯದಿನಗಳಲಾಕೆ ಬೇರೆ ರೂಪಿಂ
ಬಾಲೆ ಗಾಢೋತ್ಕಂಠೆ ತಿಶಿರ ಪೀಡಿತಳಾದ
ಪದ್ಮಿನಿಯ ತೆರನಿರುವಳೆಂದರಿವೆನು.

೨೩

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉವಂದು ಅಳಲಿನುರುಜೇನೆಯಲಿ
ಊದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಣ್ಣೆವೆಗಳೆಂದೆ
ನಿಡಿದುಸಿರು ಬಿಡುವಂದು ಅವರ ಸೆಕೆಯುರಿಯಿದೆ
ಬಣ್ಣ ಕಳೆಗುಂದಿರುವ ತುಟಿಗಳೆಂದೆ
ಬೊಗಸೆಸೈಗಳಲಾಂತ ಮೊಗದ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದ
ಮುಂಗುರುಳು ಮರೆಮಲ್ಲಿ ನಸುತೋರುವ
ತನ್ನ ಇನಿಯಳ ಮೊಗವು ನಿನ್ನ ಉಪಸರಣದೊಳು
ಕಳೆಗುಂದಿದಿಂದುವೊಲು ದೀನಮಡುಡು.

೨೦

೨೪

ನೀನವಳ ನೋಡುವಂದಾಕೆ ತಾನೆಂತಿಹಳೊ
ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಮಣಿ ಬೀಳ್ವಳೆಂತೊ !
ಬಲಿಪೂಜೆಗಳಲಿ ತಾನಾಸಕ್ತಳಾಗಿಹಳೊ
ನೇಮದಲಿ ಸರಕೆಗಳ ಸಲಿಸುತಿಹಳೊ !
ವಿರಹದೊಳು ಕೃಶವಾದ ನನ್ನ ಸಾಧ್ಯಶ್ಯವನು
ಭಾವಗೋಚರಮಾಗಿ ಬಗೆಯುತಿಹಳೊ !
ಮಧುರವಚನವ ನುಡಿದ ಪಂಜರದ ಶಾರಿಕೆಯ
ಪತಿಯ ನೆನೆವೆಯ ಎಂದು ನುಡಿಸುತಿಹಳೊ !

೨೫

ಮಡದಿ ವೀಣೆಯ ಪಿಡಿದು ಮಲಿನವಸನಮನಾಂತ
ತೊಡೆಯ ಮೇಲದನಿರಿಸಿ ನೇವರಿಸುತೆ
ನನ್ನ ಹೆಸರಿರುವಂತೆ ಪದಗಳನು ಜೋಡಿಸಿದ
ಗೀತೆಯೊಂದನು ನೆನೆದು ಹಾಡಲೆಳಸಿ
ಸುರಿವ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನಾಂದ ತಂತಿಗಳ ತಾ-
ನೆಂತೆಂತೊ ಶ್ರುತಿಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮಿಡಿದು
ತಾನೆ ವಿರಚಿಸಿದ ಪದಮಾವರುಂ ಸಲಸಲಕೆ
ಮೂರ್ಛನೆಯ ಮರೆವವಳ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೨೬

ವಿರಹಕಾಲಾವಧಿಯೊಳಿನ್ನುಳಿದುದೆನಿಸೆಂದು
ತಿಂಗಳುಗಳೊಂದೊಂದನೆಣಿಸಬೆಂದು
ಹೊಸಿಲ ಮೇಲಿರಿಸಿರುವ ಕೂವುಗಳನೊಂದೊಂದ-
ನಾಯ್ದೆಣಿಸಿ ನೆಲದ ಮೇಲಿಡುತಿರುವಳೊ !
ಮನಸಿನೊಂದೊಹೆಯಲಿ ಮದನಲೀಲೆಯ ನೆನೆದು
ಸಂಭೋಗಸುಖವನನುಭವಿಸುತಿಹಳೊ !
ರಮಣರಗಲಿರುವೆಂದು ರಮಣಿಯರಿಗೀ ಬಗೆಯ
ಲೀಲೆಗಳೆ ಮೋದನೋಪಾಯಮುತ್ತಿ !

ನಿನ್ನ ಸಖನರಸಿ ತಾನೀ ತೆರನೊಳಿರುವೆಂದು
 ವಿರಹ ಪೀಡಿಸದವಳ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ
 ಅದುವೆ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ನಿರ್ದಿನೋದಯನವಳ
 ಗುರುವಿರಹಭಾರಿಯೆನೆ ಶಂಕಿಸುವೆನು
 ನಡುವಿರುಳಿನೊಳು ನೊಂದು ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಕೊಳಲು
 ವನನಿಶಯನೆಯ ಸತಿಯನಾ ಸಾಧ್ವಿಯ
 ನನ್ನ ಸಂವೇಶವನು ನುಡಿದು ಸಲೆ ಸುಖಗೊಳಿಸೆ
 ಸದ್ಯವಾತಾಯನದೊಳಿದ್ದು ನೋಡು.

ಮನದುರಿಗೆ ಮೈ ಪೊರಗಿ ವಿರಹಶಯನಮೊಳೊರಗಿ
 ಬಸವಳಿದು ಜೊಡಾಗಿ ಒಪ್ಪುಗುಲಾಗಿ
 ಮೂಡಲಿನ ಮೂಲವಲಿ ಒಂದೆ ಕಳೆಯುಳಿದಿರುವ
 ತಂಗದಿರನಂದವಲಿ ವೀನಳಾಗಿ
 ನನ್ನೊಡನೆ ಮನತುಂಬಿ ರತಿಮುಸನನುಭವಿಸಿ
 ಕ್ಷಣದವೊಲು ಕಳೆದಂಥ ರಾತ್ರಿಯದನು
 ವಿರಹದಿಂದತಿ ದೀರ್ಘಮಾಮುದನೆ ಭಾವಿಸುತೆ
 ಬಿಸಿಯ ಕಣ್ಣಿರಿನಲಿ ಕಳೆಯುತೆಳು.

ಜಾಲಮಾರ್ಗದಿನಿಳವ ಅಮೃತಶೀತಲಮೆನಿಸಿ
 ದಿಂದುವನ ಕಿರಣಗಳನೆಂದಿನವೊರೆ
 ಆನಂದವಹುದೆಂದು ಅರ್ತಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ
 ಒಡನೆ ಕಡುಬೇದದಿಂ ಕಣ್ಣಿರುಗುತೆ
 ಕಂಬನಿಯ ಭಾರವಲಿ ಕೊಯ್ದ ಎವೆಗಳ ಮುಚ್ಚಿ
 ಮೋಡವಾನರಿಸಿರುವ ಮಳೆಯ ದಿನದ
 ತೆರೆದು ತೆರೆಯದವೊಲು ತೋರ್ಪ ನೆಲದಾವರೆಯ
 ತೆರನಿರುವ ಸತಿಯ ನೀಂ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೩೦

ಬರಿನೀರ ಮೀಡದಿಂದತಿ ವರುಷಮಾಗಿರುವ
 ಮುಂಗುರುಳು, ಕೆನ್ನೆವರಮಿಳಿದು ಬರಲು
 ಅಧರ ಕಿಸಲಯಗಳನು ಮಲಿನಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿರುವ
 ಬಿಸಿಯುಸಿರಿನಿಂದಲವನೋಸರಿಸುತೆ
 ಸುರಿವ ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ನಿದ್ರಾವಕಾಶವಿನಿ
 ಸಿಲ್ಲವೆಂದರಿತರೂ ಅದನೆ ಬಯಸಿ
 ಕನಸಿನೊಳಗಾದರೂ ನನ್ನ ಸಂದರ್ಶನವ
 ಪಡೆವುದೆಂದವಳು ಚಿಂತಿಸುವಳು.

೩೧

ವಿರಹದವಸದ ಮೊದಲೆ ಆಕೆ ಹಾರವನುಳಿದು
 ಆವ ಹೆರಳನು ತೆಗೆದು ಶಿಖೆಗೈದಳೊ
 ಶಾಪ ಕೊನೆಗೊಂಡಂದು ಶೋಕವಿಗಳಿತನಾಗಿ
 ಆವ ಶಿಖೆಯನು ನಾನು ಬಿಡುವಲಿಹೆನೊ
 ಸಿಕ್ಕಾಗಿ ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ನೋಂಕಿದರೆ ಬಿರುಸಾಗಿ
 ಜಗುಳಿ ಕದಪಿನ ಮೇಲೆ ಕವಿಯುತಿರುವ
 ಏಕವೇಣಿಯನದನು ಅಯಮಿತನಖಂಗಳಿಂ-
 ದೆಳೆದೆಳೆದು ತೆಗೆವನಳ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೩೨

ಅಬಲೆ ಮನವಳಲಿನಿಂದೊಡವೆಗಳನೆಲ್ಲವನು
 ಕಳಚಿಟ್ಟು ಕೃಶಳಾಗಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂದು
 ವಿರಹರಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸಲಸಲಕೆ ಹೊರಳುವಳ
 ಕೋಮಲಾಂಗಿಯನಿರದೆ ನೋಡಿದಂದು
 ನಿನುಮಾಳೆಯ ಇರವಿಗವೆಗರಗಿ ಹೊಸಮಳೆಯ
 ರೂಪವಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆಯಲಿರುವೆ
 ಅದ್ರಾಂತರಾತ್ಮಗೆಂದೆನಿಸಿರುವ ಸರ್ವರೂ
 ಕಾರುಣ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನು ತೋರ್ಪರತ್ತೆ.

೩೩

೨೩

ನಿನ್ನ ಗೆತಿಯ ಮನವು ಕಟ್ಟೊಲೈಯೆರಕದಿಂ-
ದೆನ್ನೊಳನುರಕ್ತವೆಂದರಿತುವೆನು.
ಅವರಿಂದಲಿಂದಾನು ಇದೆ ಮೊದಲ ವಿರಹದೊಳು
ಅವಳನಿಂತಿರುವೆನೆಂಬೊಸಿಹನು.
ಸುಭಗನಾನೆಂದೆನುವ ಬರಿಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದೇನು
ಮಾತಾಳಿಯೆಂದದಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆನೆ !
ಸೋದರನೆ ನಾನಿದು ನೀಳುವುದೆಲ್ಲಮುಂ
ಶೀಘ್ರದೊಳೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಹುದು.

೨೪

ಮೊಗದ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದು ಮುಂಗುರುಳು ಕವಿಯುತಿರೆ
ಕಡೆನೋಟ ಪಸರಿವವ ಮನುಕಾಗಿರೆ
ಮಧುವ ಸೇವಿಸದಿರಲು ಭ್ರೂವಿಲಾಸಗಳಿರದೆ
ಕಾಡಿಗೆಯ ನುಣ್ಣುಳೆಯ ಕಳೆಗುಂದಿರೆ
ನೀನು ಬಳಗೈದುವರೆ ಹಾರಿ ನಸುಚಲಿಸುತಿರೆ
ಆ ಮೃಗಾಕ್ಷೆಯ ವಾಮನಯನವನು
ಮೀನ ಚಾಲನವಡಿದ ಕುವಲಯಪ್ರಿಯೊಂದು
ಸಾಮ್ಯವನು ಪಡೆದುಬೆಂದೊಹಿಸುವೆನು.

೨೫

ವಿಧಿವರದೊಳಿಂದವಳನಗಲಿ ನಾಂ ಮೂರವರೆ
ನನ್ನ ಜಿರಳುಗುರುಗಳ ಕಲೆಗಳಳಿಸಿ
ಚಿರಕಾಲದಿಂದಾಕ ತಳವ ಮಣೆಹಾರವನು
ದೈವಗತಿಯಿಂದನುಮಂತೆ ತ್ಯಜಿಸಿ
ಕೂಟದಾಯಾಸವನು ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದಾನು
ಕೈಗಳಿಂದೊತ್ತ ವುದಕರ್ಹವೆನಿಸಿ
ಬೆಳೆದ ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನಂತೆ ಬಿಟ್ಟನೊಳೆಸವ
ನನ್ನವಳ ವಾಮೋರು ನಸುಚಲಿಪುದು.

೩೬

ಜಲದ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು ನೀನು ಹೋಗುವ ವೇಳೆ
 ಮಲಗಿ ಜೊಂಪಿನೊಳಿರಲು ನನ್ನ ಸತಿಯು
 ಸನಿಹದೊಳೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೀನವಳನನುಸರಿಸಿ
 ಯಾಮಮಾತ್ರಂ ನಹಿಸು ಮೊಳಗನುಳಿದು.
 ತನ್ನ ಕನಸಿನೊಳಿರದೆ ಮನದಾಣ್ಣನೆನ್ನನೆಂ-
 ತೋ ಪಡೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ನಲಿಯುತ್ತಿರಲು
 ನನ್ನ ಕೊರಳನು ಸುತ್ತಿ ಬಿಗಿದ ಅವಳಪ್ಪುಗೆಯ
 ಬಳ್ಳಿದೋಳಿನ ತೆಕ್ಕೆ ಜಾರದಿರಲಿ.

೩೭

ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಮಾಲತಿಯ ಬಿರಿಮುಗುಳಿನೊಡನೊಡನೆ
 ತಾನುಮಂತಸ್ತಾ ಪಶಮನೆಯಾಗೆ
 ನಿನ್ನ ನೀರಿನ ಹನಿಯ ತಂವೇರಿದೆಲಿರಿಸಿಂ
 ಮೃದುವಾಗಿ ಸುಳಿದವಳನೆಚ್ಚರಿಸಲು
 ಸದ್ಮವಾತಾಯನದೆ ನಿಶ್ಚಲಾಕ್ಷಿಯನಿರಿಸಿ
 ನೋಳ್ಳ ಮಾನಿನಿಯವಳ ನುಡಿಸಲೆಳಸಿ
 ಮಿಂಚವೆಯೆ ಮುನ್ನಿಂತು ಧೈರ್ಯವಲಿ ನೀನಿಂತು
 ಮೊಳಗುಗಳ ಮಾತುಗಳನಾರಂಭಿಸು.

೩೮

ಭರ್ತ್ಯವಿನ ಮಿತ್ರನುಂ ಪ್ರಿಯನುಮಾವಂಬುವಾ-
 ಹನನೆಂದು ತಿಳಿಯೆನ್ನ ಮುತ್ತೈದೆಯೆ !
 ಅವನ ಸಂದೇಶವನು ನನ್ನ ಮನದೊಳಗಿರಿಸಿ
 ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವನೆಂದೆನ್ನನರಿಯಾ !
 ಅಬಲೆಯರ ಜಡೆಮುಡಿಯ ಬಿಡಿಸಲಾತುರರಾಗಿ
 ದಾರಿಯಲಿ ತೊಳಲುವಾ ವಿರಹಿಗಳನು
 ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿರುವ ಮೊಳಗುಗಳ ಘೋಷದಿಂ-
 ದಿರದೆ ತ್ವರೆಗೊಳಿಸುವಾ ಮುಗಿಲೆ ನಾನು.

೩೯

೩೯

ಇಂತು ನೀನುಸುರುತಿರೆ ಪವನತನಯನ ಕಂಡ
ಮೈಥಿಲಿಯವೋಲಾಕೆ ಮೊಗವನೆತ್ತಿ
ಉತ್ಕಂಠನರದಿಂವಲುಚ್ಛ್ವಸಿತ ಹೃದಯಳನೆ
ನಿನ್ನ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಸೊಗವೆ ಸಂಭಾವಿಸಿ
ಏಕೈಕಭಾವದಲಿ ಕೇಳುವದೆಲ್ಲವನು
ಪತಿಯ ನೇಹಿಗನೆಂದು ಸಂಭಾವಿಸಿ.
ಸ್ನೇಹಿತರು ತಿಳಿಸುವಾ ಪತಿಯ ಕುರಲದ ವಾರ್ತೆ
ಸಂಗಮದ ಸುಖಕಿಂತ ಕಿಂಚಿದೂಸಂ.

೪೦

ನನ್ನ ವಚನವ ಸಲಿಸಿ ನೀನುನುಸುಕೃತನೆನಿಸಿ
ಆಕೆಯೊಡನಿಂತುಸಿರು ದೀರ್ಘಾಯುಷಿ !
ಅಬಲೆ ನಿನ್ನಿಂವಗಲಿದಳೆನುರು ಬೇನೆಯಲಿ
ರಾಮಗಿರ್ಯಾತ್ರಮಂಗಳಲಿ ನೆಲಿಸಿ
ಉಸಿರು ಹಿಡಿದುಳಿದಿರುವ ನಿನ್ನ ಸಪ್ತರಸಂಮ
ಕುರಲನೇ ನೀನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿಹನು.
ಸುಲಭಮೋಗಲವಂಧ ಜೀವಿಗಳ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೊ-
ಡೀ ಬಗೆಯ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಉಚಿತಮುಳ್ತೆ !

೪೧

ತನ್ನ ವಾರ್ಗವ ತಡೆದು ತನಗೆ ವೈರಿ ಸ್ತರಿರುವ
ವಿಧಿವರವೆ ಮೂರವನು ನಿನ್ನ ಪತಿಯು
ತೆಳುವಾಗಿ, ಕಡುತಾವದಲಿ ಬಿಂದು, ಸಿಡಿದುಸಿರು
ಬಿಡುತೆ, ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನಾಂದು ನೊಂದು ;
ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಬಿಡುತಿರುವ ಸಂತಾಪಗೊಳುತ್ತಿರುವ
ಕಡುನೊಂದು ಕಂಬನಿಯ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ
ಬಡವಾಗಿ ಸೊರಗಿರುವ ನಿನ್ನಂಗೆ ಸಂಗವನು
ತನ್ನ ಮನವೆಣಿಕೆಯೊಳಿ ಪ್ರೇಮತುಹನು.

೪೨

೪೨

ನೆರೆದ ಸಖಿಯರ ಇದಿರೊಳಿರುವ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿ
ಮೊಗಕೆ ಮುತ್ತಿಡುವೊಂದು ಆಸೆಯಿಂದೆ
ಎಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ವಂತೆ ವೇಳ್ವ ಮಾತಾದರುಂ
ಕಿವಿಯೊಳುಸುರಲು ಬಯಸಿದಂಥ ಪತಿಯು
ಶ್ರವಣವಿಷಯನ ಮೀರಿ ಲೋಚನಾತೀತನೆನೆ
ದೂರದೇಶದೊಳಿಂದು ನಿಂತನೆಂದೆ
ನಿನ್ನೊಂದು ಮಮತೆಯಲಿ ಹೆಣೆದು ಸೇರಿಸಿದಂಥ
ಪದವಿದನು ವೇಳ್ವನಿಂತೆನ್ನ ಮುಖದೆ.

೪೩

ಶ್ಯಾಮಾಲತಾವಳಿಯೊಳಂಗಮೊಂದದವನು
ಮೊಗದೊಂದು ಕಾಂತಿಯನು ಚಂದಿರನೊಳು
ಚಕಿತವನಹರಿಣಿಯಾಲೋಕನದೆ ನೋಟವನು
ತೆಳ್ಳೊಳೆಯ ಅಲೆಗಳಲಿ ಹುಬ್ಬಿನೊಲವ
ತಿಖಿಕಲಾಪಂಗಳಲಿ ಕುರುಳ ಸೌಂದರ್ಯವನು
ನೋಡಿ ನಿನ್ನಂದವನು ಪರಿಭಾವಿಸಿ
ಒಂದೆಡೆಯೊಳಾದರುಂ ನಿನ್ನ ಸಾದೃಶ್ಯವನು
ಕಾಣದೆಯೆ ಕೊರಗುತ್ತಿಹೆನೆಲೆ ಚಂಡಿಯೆ.

೪೪

ಹೊಸಮಳೆಯ ನೀರಿನಲಿ ನಾಂದಿರುವ ನೆಲದಂತೆ
ಹೊಸದೊಂದು ಕಂಪುಗುವ ನಿನ್ನ ಮೊಗಕೆ
ದೂರವಿರುವುದರಿಂದೆ ಕೃಶನಾಗಿ ನಮೆವೆನ್ನ
ಪಂಚಬಾಣನುಮಿರದೆ ಸೀಡಿಸುವನು.
ವರ್ಷಖುತುವಿನೊಳಿಂದು ದೆಸೆದೆಸೆಯನಾವರಿಸಿ
ಸಾಂದ್ರಮೆನೆ ಕವಿದಿರುವ ಮೋಡದಿಂದೆ
ಅನ್ಯಕ್ತನಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನಾತಪವಿರುವ
ದಿವಸಗಳನ್ನಿಂತೆ ಕಳೆವುದಬಲೆ.

೪೫

೪೫

ಧಾತುರಾಗಗಳಿಂದೆ ಗಿರಿಯ ಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಣಯಕುಸಿತಳವ್ವೊಲು ನಿನ್ನ ಬರೆದು
ನಿನ್ನ ಚರಣಾಗ್ರವಲಿ ಕೆಡೆದವನವ್ವೇನೆನ್ನ
ಬಗೆಯಲೆಂದಾಶಿಸಿದ ಆ ಕೃಣಮೊಳೆ
ಸಲಸಲಕೆ ಉರುಳಿ ಬರುವರು ಬಿಂದುಗಳಿಂದ
ಕಣ್ಣು ಹನಿಗೂಡುವು ನೋಟ ಮಸುಳೆ.
ಘಾತುಕ ಕೃತಾಂತನಾ ಚಿತ್ರದೊಳಗಾವರುಂ
ನಮ್ಮೊಂದು ಸಂಗವನು ಸಹಿಸನಶ್ಚಿ !

೪೬

ಸ್ವಪ್ನಸಂದರ್ಶನಮೊಳತಿಕಷ್ಟದಿಂದಾನು
ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸನು ಹೊಂದಿದಂನು
ನಿನ್ನ ಬಿಗಿವಪ್ಪುಪ್ಪೊಂದಾನೆಯಿಂದಾಗಸಕೆ
ಉದ್ವೇಗವಶನಾಗಿ ತೋಳನೆನೆಯೆ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆನ್ನನಿಂತೀ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಬಳಿಯ ವನದೇವತೆಗಳೆನಗೆ ಮರುಗಿ
ಮರದ ಚಿಗುರೆಲೆ ಮೇಲೆ ತೋರನುತ್ತಿನ ತೆರನ
ಕಣ್ಣೀರ ಪನಿಗಳನು ಸುರಿಸದಿರರೆ !

೪೭

ದೇವದಾರುದ್ರಮದ ಕಿಸಲಯದ ಕೊನೆಮುರಿದು
ಸುರಿವದರ ಹಾಲಿಸೊಡವೆಗೆನು ಬಂದು
ಅದುವೆ ಸೌರಭವೆರಸಿ ಆ ಹಿಮಾಚಲದಿಂದೆ
ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಬೀಸುತಿರೆ ತಂಗಾಳಿಯು
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣವತಿಯೆ ವೊದಲು ನಿನ್ನಂಗವನು
ಸೋಂಕಿ ಬಳಿಕೀಯೆಡೆಗೆ ಬೀಸಿತೆಂದು
ಮನದೊಳಾಶೋಚಿಸುತಲಾನು ಮೈಯಾನುವನು
ಅಗಲಿಕೆಯ ಅಳಲಿನುರಿ ನೀಗಲೆಂದು.

೪೮

ದೀರ್ಘಯಾಮಗಳಿಂದಲುರುಳುತಿರುವೀ ರಾತ್ರಿ
ಕ್ಷಣದಂತೆ ಲಘುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದೆಂತು !
ಅಂತೆ ಉರಿವೀ ಹಗಲುಮೆಲ್ಲ ವೇಳೆಯೊಳೆನಗೆ
ಮಂದಮಂದಾತಪದೊಳಿರ್ಪುದೆಂತು !
ಇಂತು ದುರ್ಲಭಮಾದ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದೆನ್ನ
ತಪ್ತ ಚೇತನವಿಂದು ಚಟುಲನಯನೆ !
ನಿನ್ನನಗಲಿದ ವ್ಯಥೆಯ ದಾರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿ
ಕೊರಗುತಿದೆ ಶರಣರನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು.

೪೯

ಬಹುವಿಧದ ಚಿಂತಿಸುತೆ ನಾನೆ ಸನ್ನಾತ್ಮವನು
ಸಂತಪಿಸಿ ಜೀವನನು ಧರಿಸಿರುವೆನು.
ನನ್ನ ಕುಶಲವ ಕೇಳಿ ಇನ್ನಾದರೂ ನೀನು
ಕಾತರಂಗೊಳ್ಳದಿರು ಕಲ್ಯಾಣಿಯೆ !
ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವಿರುವುದಾಂಗೀ ಲೋಕದಲಿ
ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಿನ್ನಾರಿಗಿರುವು.
ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಸುಖದುಃಖಗಳು ಬಂದು
ಚಕ್ರನೇಮಿಕ್ರಮದ ಪ್ರೇರಣುತಿಹವು.

೫೦

ಶಾಪ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಶಾಷ್ಟ್ಯವಾಣಿಯು ತಾನು
ಭುಜಗಶಯನವನುಳಿದು ಏಳುವೆಂದು.
ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕಿಂಗಳನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕಳೆಯಬರೆ
ಬಳಿಕ ನಾವೀರ್ಪರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ
ಶಾರದಾಕಾಶದಿಂದಿಳಿದ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಲಿ
ರಮಣೀಯಮೆನಲೆಸೆವ ರಾತ್ರಿಗಳಲಿ
ವಿರಹದೊಳು ಗುಣಿಸಿರುವ ನಂನಂನು ಕಾಮಗಳ
ಮನವಾರೆ ಸವಿಯುವಂ ಮೋದದಿಂದೆ.

೫೦

೫೧

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹಾಸಿನಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀಂ ಮಲಗಿ
ನಿದ್ರಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲಿ ಕೊರಳನ್ನಪ್ಪಿ
ನಿದ್ರೆಯೊಳೆ ನೀನೇಕೊ ಕೂಗಿ ರೋದಿಸುತ್ತಿರಲು
ಎನು ಕಾರಣವೆಂದು ನಿನ್ನನಂದು
ಬರುವಿಧವೆ ಬಿಸಗೊಟ್ಟ ನನ್ನೊಡನೆ “ ಹೇ ತಿವ
ನೀನು ಮತ್ತಾವನೊ ರಮಿಸಿದಂತೆ
ಕನಸಾದುವನಗೆಂದು ” ವೊಗದ ಮಂದಸ್ಥಿತಮೊ-
ಳೆಂದುದನು ಮತ್ತೆಂದು ನೆನೆದನವನು.

೫೨

ಇಂತಭಿಜ್ಞಾನವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾರಣದೆ
ನನ್ನ ಕುರಲವನರಿತು ಅಸಿತನಯನೆ !
ಲೋಕವಾರ್ತೆಯ ನಂಬಿ ನನ್ನೊಳನಿಹುತ್ತದಿಂ
ನೀನವಿಶ್ವಾಸಿಯೆಳೆಸಿದಜೇಡ !
ಸ್ನೇಹಧರ್ಮಗಳೆಂತೂ ವಿರಹಕಾಲವೊಳಿರದೆ
ನಶಿಸಿಹೋಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುರು,
ಭೋಗದ ಅಭಾವದಿಂದಿಷ್ಟವಿಷಯಗಳೆಲಿ
ರಸವುಕ್ಕಿ ಬಿಳಿವುದೌ ಪ್ರಮರಾಶಿ.

೫೩

ಪ್ರಥಮವಿರಹದೊಳಕತೋಕಪಿಸ್ತಲಳಾದ
ನಿನ್ನ ಸವಿಯನು ಇಂತು ಸಂತಪಿಸುತ್ತೆ
ವಿಷಮನೇತ್ರನ ವೃಷಭನಗೆದ ಶಿಖರಗಳಿರುವ
ಕೈಲಾಸದಿಂದೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೆ
ಆಕೆ ಕುರುವುಗೊಡನೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದಂಥ
ತನ್ನ ಕುರಲದ ನುಡಿಯ ನನ್ನೊಳುಸುರಿ
ಉದಯಕಾಲದ ಕುಂದುದರಳಂತೆ ಜಗುಳುತ್ತಿರು-
ವೆನ್ನ ಜೀವಿತವಿದನು ಬಂದುಳುಹಿಸು.

೫೪

ನಿನಗೆ ಸಖನಹ ನನ್ನ ಈಯೊಂದವೇಕ್ಷೆಯನು
ಕೈಕೊಂಡು ಸಲಿಸೆಯೆಂದಾಶಿಸುವೆನು.
ನಿನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಾದೇಶವೊಂದರಿಂದಲೆ ನಾನು
ಕಲ್ಪಿಸೆನು ಧೀರತೆಯ ನಿನ್ನೊಳೊಂದುಂ.
ನಿಶ್ಚಬ್ಬನಾಗಿ ನೀಂ ಮಾರುತ್ತರಂಗುಡದೆ
ಯಾಚಿಸುವ ಚಾತಕಕೆ ನೀರನೆರೆನೆ
ಸಪ್ತರುಷರಾದರಿಗೆ ಈಪ್ಪಿತಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆಯೆ
ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಂ ಅಶ್ವೈ ಪ್ರಣಯಿಗಳಲಿ.

೫೫

ಗೆಳೆಯನಿನೆಂದೆನುವ ನೌಹಾರ್ಧಭಾವದಿಂ-
ದಲ್ಲದಿರೆ ವಿಧುರನೆಂದೆನುವ ಕತವೆ
ಕನಿಕರದೊಳೆಸಗು ನೀನೆನ್ನ ಪ್ರಿಯಕಾರ್ಯವನು
ಅನುಚಿತವಿವಿಂಬುವನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ.
ಇಷ್ಟಮಾದೆಡೆಗಳಲಿ ಬಳಿಕ ನೀಂ ಸಂಚರಿಸು
ವರ್ಷಮತು ಸಂಭೃತಶ್ರೀಕನಾಗಿ.
ಕ್ಷಣಕಾಲಮಾನದರುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಕಳತ್ರದಿಂ
ನಿನಗಿಂಥ ವಿರಹ ಸಂಘಟಿಸದಿರಲಿ.

ಕೆಲವು ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಪ್ರೊ. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎ.ಆರ್.

ವಚನ ಭಾರತ (ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ) ೬ ಟ ೦

ಕಥಾಮೃತ ೭ ಟ ೦

ಭಾಸಕವಿ ೨ ಟ ೦

ಕವಿ ಜಿಹ್ವಾಬಂಧ ೦ ೧೨ ೦

ಪ್ರೊ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ತೀ.ನಂ.

ಒಲುಮೆ ೧ ಟ ೦

ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಪು.ತಿ.

ರಸ ಸರಸ್ವತಿ ೧ ಟ ೦

ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.

ಕನ್ನಡ ಧ್ವನ್ಯಾಲೋಕ ೫ ೦ ೦

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ (ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ)

ಪ್ರತಿಮಾ ನಾಟಕ (, ,)

ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ, ಎಸ್.ವಿ.

ಕನ್ನಡ ಕುಮಾರಸಂಭವ ೨ ಟ ೦

ಪ್ರೇಮಾರಾಧನ ೨ ೦ ೦

ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ ೧ ೦ ೦

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಎ.

ಪಾಂಪೆಯ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳು ೧ ಟ ೦

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ತ.ರಾ.

ರಕ್ತರಾತ್ರಿ ೨ ೦ ೦

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ :—

ಶಾರದಾ ಮಂದಿರ

೫೭೮ ಕೃಷ್ಣರಾಜವನಂ, ಮೈಸೂರು